

SÖKAREN

NR 9

1983 ÅRGÅNG 20

PRIS 12:00 INKL MOMS

I detta nummer: Gita och Per i rymdfärgtält (bilden), Åsa och Sven på Human Unity-konferens, Margareta i reinkarnationsterapi och Nils-Olof på glödande kol. (Foto Per Sellmann.)

Meditera eller dansa i rymdfärgtältet – och kom ut med nya fräscha idéer!

Reportage: Per och Gita Sellmann

Varför är vårt civiliserade och urbaniserade liv så fyrkantigt – hus, rum, möbler, lådor och stadsplaner...? På något sätt känns det tryggt och logiskt att bo i fyrkantiga rum. Då vet man ju var man har hörnen och väderstrecken, orienterar sig lättare och håller bättre ordning på tillvaron. Eller... är det bara vanans makt?

En gång bodde vi ju i grottor, och i Afrika är fortfarande många hyddor runda liksom indianernas tält, eskimåernas igloos, mongolernas jurter och samernas kåtor. Den naturvetenskapliga forskningen har visat att den organiska naturen huvudsakligen är uppbyggd kring spiralformen, tex plantors växande, vattnets och galaxernas rörelser etc, och i människans

skelett finns inte en enda benknota som är alldeles rak.

Att vårt rektangulära liv har påverkat oss i riktning mot ett mer logiskt men samtidigt mer kallt beräknande tänkande spekulerar allt fler forskare i. Nu, anses det, måste vi som kompensation få mer stimulans för vår intuitiva och kreativa sida. Experimentlustan blommar bland den nya tidsålderns konstruktörer och innovatörer. Och allt fler arkitekter skapar fram moderna rum som inte är rektangulära!

En av dessa skapelser kallas Space-place-Colourscape och betyder ordagrant rymdplatsfärglandskap. Det visas på olika festivaler och mässor världen runt. Vi träffade på det under den årligen återkommande *Festival for Mind, Body and Spirit* i London. Detta smått sensationella huskomplex består av ett nätverk av plastkuddsväggar i vilka man pumpar in luft. En fläkt måste också hela tiden vara igång för luftcirkulationens skull; och för att utnyttja de märkliga akustiska fenomen som uppstår, fyller man alla luftbubblorumen med skön musik.

Rymdfärgtältet är konstruerat av arkitekterna Maurice Agis och Peter Jo. De vill i denna konstruktion binda ihop färg, ljud och rymd på ett nytt sätt för att ge oss en emotionell kick, öppna nya kanske okända kanaler i vårt inre och därigenom stimulera till nya kreativa aktiviteter. De betonar också att rummen inne i tältet har mycket mänskliga proportioner.

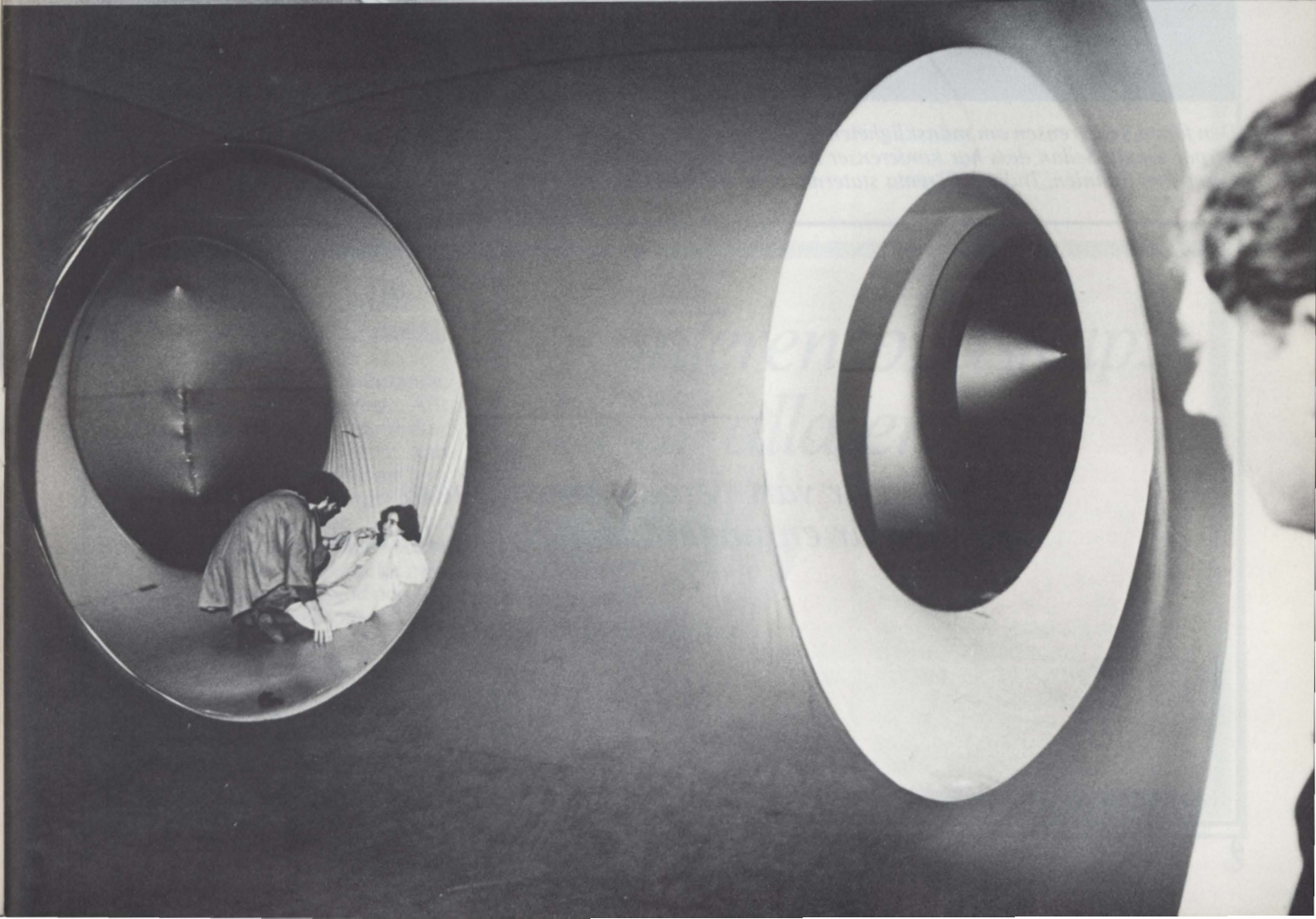
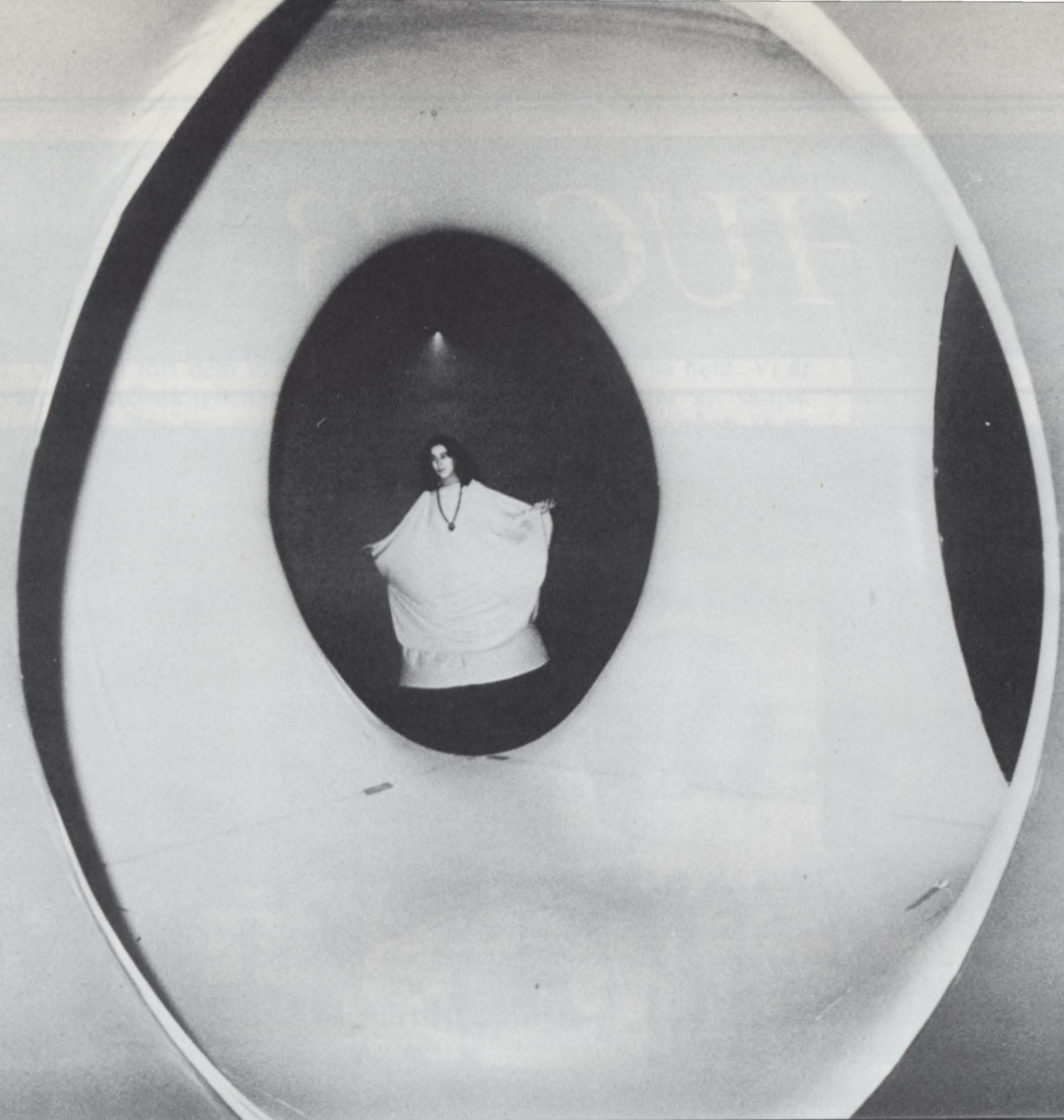
Rymdfärgtältet har blivit en mycket populär attraktion på festivalen i London. Vi köar bland barn och vuxna ungefär som om vi skulle åka blå tåget på Tivoli – med en lagom pirrande känsla inför det okända och nya. Vad manne gömma sig innanför detta märkliga, uppblåsta komplex av gummikuddar, som vi nu ska inträda i? Det känns också som något av en rituellt handling att ikläda sig de färgstarka caper som utlånas vid ingången. Caperna ska hjälpa till att befria

oss från vårt konventionella och vardagliga jag och förvandla oss till en del av hela färg- och rymdkonstruktionen.

Det blåser till litet i dörrspringan när vi lämnar festivalens sus och brus bakom oss. Vi träder andäktigt in i färg- och ljudrymden. En ny dimension öppnar sig. Musiken går rakt in i alla sinnen. Det känns som en pånyttfödelse, som om allt gammalt tankegods plötsligt rycks bort för att ge plats åt nya kreativa tankar och idéer. Efter de första trevande stegen i denna ovana miljö, denna ovana värld, börjar vi röra oss nästan i ultrarapid. Vi mediterar i varsin liten bubbelnisch. Alla kända referensramar försvinner. Bara färg, form och musik räcker inte för den rumsliga orienteringen. Det är endast med hjälp av varandra och de få människor som vandrar runt i landskapets färger som vi åter kan få en viss uppfattning om avstånden mellan de olika bubblorna. Vi dansar runt några varv i den största bubblan innan den spröda klocka ringer som kallar oss tillbaka till världen utanför.

När vi lämnat tillbaka vår caper och fått tillbaka vårt vanliga jag, börjar minnet av besöket därinne redan få något drömligt över sig. Men någonting inom oss är definitivt annorlunda. Vi fick nog ett slags kick ändå. Och visst skulle det vara skönt att ha tillgång till en sådan där bubbelvärld då och då när kreativitetstorkan sätter in. Tänk att få meditera eller dansa fram sina dolda begåvningsreserver i en omättlig värld av färg och musik!

Men hur många av oss kommer någonsin att få tillgång till ett sådant här rymdfärgtält, när inspirationen brister och lusten att lämna vår rektangulära värld blir för stark. Glöm då inte att en vacker naturmiljö med musik av fågelkvitter säkert kan fungera lika bra! Det gäller bara att göra sig besväret att söka upp en sådan plats och att öppna alla sinnen. Skogs promenader lär ju också enligt många författare och vetenskapsmän vara en utmärkt inspirationskälla.

HUC -83

Den första konferensen om mänsklighetens enhet ägde rum i Indien 1974 på initiativ av den namnkunnige läraren Sant Kirpal Singh. Sedan dess har konferenser hållits varje år, stödda av olika grupper i olika delar av världen – i Mexiko, Österrike, Spanien, Indien, Förenta staterna, Kanada och Brasilien. Bilden är från avslutningen av HUC -83.

”Jorden är vårt gemensamma hem
och den är en underbar plats att leva på.”

27 – 30 juli hölls 1983 års *Human Unity Conference* på universitetet i Warwick, Coventry, England. I konferensen, som var den tionde i ordningen, deltog cirka 700 personer från 25 nationer. Det som fört dem samman var idén att hela mänskligheten utgör en enhet, oavsett färg, tro, nationalitet, sysselsättning, och en vilja att förändra världen.

Bakom de årliga konferenserna om mänsklighetens enhet står en stiftelse, *The Foundation of Universal Unity*. Den vill sprida en ny bild av människan, hennes förmågor, hennes storhet och hennes ansvar. Detta nytänkande innebär, enligt stiftelsen, en *andra renässans*, en ny pånyttfödelse. En ny människa framträder på världsscenen: en människa med *integrity* – som är ett nyckelord för stiftelsen.

Vad är då integrity (integritet)? Ordet betyder helhet, fullständighet, men även ärlighet, rättrådighet, hederlighet och renhet. Att ha integritet innebär att, utifrån en helhetssyn, göra det man känner är rätt, det innebär en lojalitet till livets goda, skapande krafter, det innebär att följa höga ideal och inte låta sig manipuleras.

Och mänsklighetens enhet, vad betyder det? Ja, det är ett synsätt som är konträrt motsatt synsättet ”mig, mig”. Det är att se människors släktskap, likhet och beroende av varandra, vilket enligt stiftelsen måste stödjas i en tid när vi alla är passagerare på ett och samma rullande skepp, jorden, som hotas av förlisning. Nu duger inte längre människa mot människa, utan nu behövs samverkan i respekt och kärlek – ett hjärta för en framtid.

New Age-idealism

Under konferensen återkom ständigt tankar som dessa:

Det sker nu en världsomfattande, kreativ medvetandeförändring. Allt fler börjar inse att vi alla människor utgör en stor familj och att vi kan skapa ett underbart samhälle att leva i, om vi samarbetar och gör det bästa av våra mänskliga resurser.

Jorden är vårt hem. Den vackra planeten är den plats som vi delar med varandra. Denna värld är god och rik. Den överflödar av gåvor, som vi kan ta emot. Må vi därför ta vara på vad livet har att ge oss och leva tillsammans i harmoni och glädje.

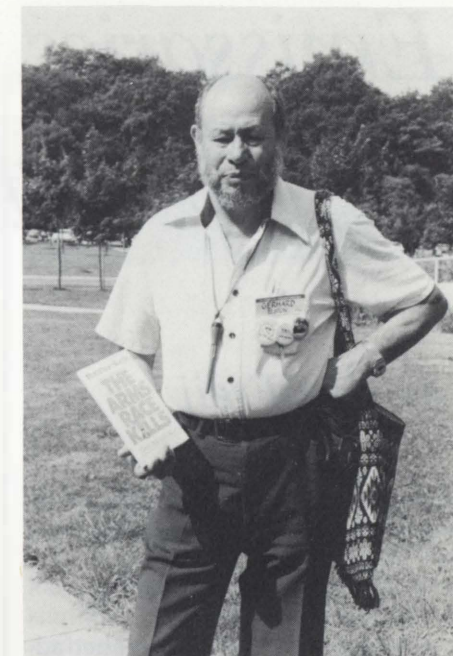
Må vi också inse vår sanna, andliga natur, vårt gudomliga väsen. Vi är alla lika och underbara – och på en viss nivå av vårt medvetande känner och förstår vi, var och en av oss, alla andra.

Den tid då vi människor glömt bort vilka vi är går nu mot sitt slut. Vi börjar inse vad vi är. Vi kommer ihåg vår sanna identitet, varifrån vi kommer, och det är hög tid nu att vi återvänder till vårt sanna hem. Vi är alla fulla av möjligheter att skapa. Och skapa vill vi. Människan är en skapande varelse. Hon vill skapa det goda samhället, i kärlek och harmoni. Människan är en aspekt av Skaparen. Genom vad vi gör uttrycker vi den skapande Intelligensen, vilken manifesteras bland annat genom den mänskliga formen.

Konferensen präglades av god vilja och tro på människan och hennes framtid. Man ville göra den nya andan synlig och verksam i världen, och man var övertygad om att detta kan göras och att det görs.

Från Sverige deltog en ganska sammanhållen grupp: nätverksarbetaren och resenären Jade, världsvane positive tänkaren Björn, yrkeshjälparen i den nya tiden Lasse, den andligt öppne Leif från ett studieförbund, yrkesvalskonsulenten Gun samt Åsa och Sven.

SM

Gerhard Elston var en av de namnkunniga deltagarna. Han var tidigare ledare för Amnesty International i USA och är ständigt aktiv i olika ideella och humanitära projekt, internationell samordnare för Planetary Initiative for the World We Choose. I handen har han en bok som han gärna rekommenderar alla att läsa, ”The arms race kills” (kapprustningen dödar) av Dorothee Soelle.

Konferensbudskap:
Vi är alla en stor
familj!

Emissaries, Sunrise ranch och stiftelsen

Av Åsa Freij

Ljusets budbärare

Konferensen om mänsklig enhet administrerades från Mickleton House, ett rymligt och trevligt gästgivarhus och konferenscenter, som drivs av organisationen Emissaries of Divine Light (det gudomliga ljusets budbärare).

Sökarens reportrar hann med att göra ett besök på Mickleton House, som är beläget i Mickleton, ett par timmars körväg norr om London. Där träffade vi bland andra Michael Paige från Sunrise ranch i Kolorado, USA, som är huvudsäte för Emissaries of Divine Light.

– Emissaries är en löst sammanhållen organisation, berättade Michael. Den hålls samman av en känsla av gemenskap, och det finns inget formellt medlemskap, endast en adresslista. De som lämnat sitt namn till listan och alltså sympatiserar med det sätt att leva efter andliga värderingar och med en strävan mot egen etisk utveckling som Emissaries representerar, de får Emissaries nyhetsblad och andra informationer.

– Sunrise ranch startades 1947. Idag bor ca 150 människor där, säger Michael. Grundaren hette Lloyd Meeker. Han var ett slags andlig lärare som fått en hel del sympatisörer vilka sökte efter en plats att leva på.

Emissaries of Divine Light låter andligt högravande, men Michael framhåller att emissaries är praktiska människor som inte talar mycket om andlighet, utan främst lever på ett sätt som de tror på.

Vad tror de då på?

– Vi tror att var och en är ansvarig för sitt liv, sin värld. När man en gång har förstått detta, är det enkelt och självklart.

Och vad har det för praktiska konsekvenser i det dagliga livet?

– Ja, exempelvis att ingen kan göra mig arg, om jag inte själv väljer att bli

arg. Jag väljer alltid själv, är själv ansvarig.

Om det är så enkelt och självklart, varför lever inte fler av oss så?

– Det är kanske alltför enkelt! Vi dras på något sätt till det komplicerade och inser inte hur självklart riktigt detta är.

Ett uttryck för emissaries sätt att leva på Sunrise ranch är att alla har lika mycket betalt. Men de som har stor försörjningsbörda får extra hjälp per familjemedlem. Pensionering existerar inte. Det finns alltid något att göra för alla i alla åldrar.

Rupert Maskell, en av de drivande krafterna bakom konferensen, är en emissarie som fått sin första inspiration till ett nytt sätt att leva under ett besök på Sunrise ranch. Vi träffar honom i ett annat rymligt och charmant hus, Kingcomb, med en klosterliknande trädgård, beläget någon mil från Mickleton. Det är det senaste tillskottet av säten för emissaries växande verksamhet med kurser och sammankomster för personlig, andlig utveckling.

Rupert som efter sina upplevelser på Sunrise ranch ville dela med sig av sina nya insikter, började hålla tal och möten och blev allt mer efterfrågad, bland annat i Sydafrika, ett av de länder han besökte. Han blev kvar nio år i Sydafrika, där nu emissaries krets av vänner, både svarta och vita, blir allt större.

– Jag tror att vi är ca 5 000 människor som räknar oss som emissaries nu, berättar Rupert och nämner några av de länder där medlemmarna, eller vännerna, finns: Australien, Nya Zeeland, Japan, Korea, Filippinerna, Indien, Ghana, Israel, Italien, Frankrike, Tyskland, Holland, Island, Norge och Sverige. Om det finns någon grupp i Sverige vet han inte, men formen är inte det viktiga. Medlemskapet är en inre fråga.

Integritet

På Mickleton House träffade vi Rick Lathrop, director inom stiftelsen Universal Unity, som står bakom konferensen. Han har alltså ett lags ledarroll, men vill gärna tona ner den rollens särställning. Man vill i de här kretsarna inte gärna använda titlar, utan framhåller i stället att alla är vänner som hjälps åt och är lika värdefulla. Även konferensen präglades av den andan. Föreläsarna betalade lika mycket som de övriga deltagarna, i år ca 1 300 kronor, för att få vara med. Det betonades också att samvaron mellan programpunkterna och i de små diskussionsgrupperna, circles of friends, var lika betydelsefull som föredrag och seminarier.

Det inre förhållningssätt – med yttre uttrycksformer – som emissaries och de andra som är engagerade i stiftelsen Universal Unity står för, kallar man *integrity*. Det svenska ordet integritet håller inte som översättning. Men inte heller den vanliga engelska betydelsen täcker vad man menar inom stiftelsen, förklarar Rick, som ägnar en lång stund åt oss på samtalsbänken i ett hörn av trädgården vid Mickleton House för att reda ut vad integritet innebär.

– Integritet, säger han, är en karaktärsegenskap som en person förstår att tillägna sig och uttrycka, när han blir medveten om helheten. Den tar sig uttryck i exempelvis villighet att samarbeta, i vänlighet och hjälpsamhet. När man blir medveten om helheten uppskattar man och intresserar sig för andra och inte bara sig själv.

– Om nu denna integritet ska ha något värde, måste den förstås tillämpas praktiskt, exempelvis i affärer. Om en affärsman vill sälja till varje pris, även om det blir till skada för andra, då är han en förlorare, som tänker på det gamla sättet. Det nya, mer mogna sättet att se är att vi alla är

Åsa Freij intervjuar Michael Paige från Sunrise ranch i USA. Till höger Lindsay Rawlings, som var en av de två presidenterna för HUC-83. Lindsay är europeisk samordnare för Emissaries of Divine Light, en världsomspännande förening av människor som lägger tonvikt på integritet. Han föreläser också i många länder om holistiskt levnadssätt.

Rick Lathrop längst till höger. Närmast honom Odim Mkpa från Nigeria, som är stiftelsen Universal Unitys samordnare i Västafrika.

en familj. Och man skadar inte sin egen familj. Vi hör alla samman, och man känner att man skadar sig själv, om man skadar andra.

– Integritet i politiken innebär att man försöker hitta lösningar som alla blir nöjda med i stället för att sträva

efter att den egna sidan ska vinna och den andra förlora.

– Det är sant att ordet integritet inte brukar uppfattas på detta sätt, men ordet inter-grate betyder komma tillsammans, bli del av helheten.

När människor bara tänker på sig

Om du vill att din vision skall bli sann, måste du leva som om den vore det.

Sir George Trevelyan

själva och därmed avskiljer sig från gemenskapen, är det som om grenar skär av sig själva från stammen. Vad händer med en gren som skiljs från stammen? Den blir sjuk och dör så småningom. Så är det med människor också. Vi blir sjuka, neurotiska, om vi skiljs från helheten. Men vi kan tillfriskna när vi förstår detta, när vi släpper vår själviskhet och tar vår plats i helheten.

Den som har integritet låter sig inte manipuleras, menar Rick också. Och då tänker han främst på förmågan att hålla sin linje utan att dagtinga med sitt samvete, utan att låta sig hotas eller frestas.

Så vill Rick också säga något om *responsibility*, ett annat ord som förekommer i emissaries och universal unity-folkets vokabulär. Responsibility betyder, förutom ansvar, att svara an på, re-pond, dvs svara an på tillvaron.

Vad gör då stiftelsen Universal Unity praktiskt för världen?

– Vi gör kanske inte så mycket praktiskt, svarar Rick. Vår organisation är ännu ung. Stiftelsen bildades för ett par år sedan som en följd av konferenserna med syfte att verka i konferensernas anda under hela året. Dessutom anser vi att det är vars och ens ensak hur han vill tillämpa denna anda i sitt eget liv. Vår funktion är främst pedagogisk. Vi vill sprida kunskap, skapa en kärleksfull attityd osv.

Stiftelsen bildades i samband med den åttonde konferensen, som hölls i Vancouver, Kanada och stöddes av Emissaries och "The universal great brotherhood", en organisation som har sitt högkvarter i Mexiko. Det var medlemmar i dessa båda rörelser för andlig utveckling som beslöt att starta stiftelsen vilken nu har lokala centra i ett hundratal länder. Man syftar till att skapa ett allt tätare nätverk mellan de egna medlemmarna och likasinnade människor och grupper för att gemensamt arbeta för att göra mänskligheten till en stor, kärleksfull enhet.

HUC -83

Vänscapscirklar

Konferensen om mänsklig enhet, HUC -83, började första dagens eftermiddag, efter inskrivningen, med att *circles of friends*, vänscapscirklarna, samlades. Varje cirkel utgjordes av ett tiotal personer som hade sina rum i samma byggnad. En cirkel skulle fungera som ett slags familj, där man kunde känna sig hemma i den stora, mer anonyma skaran av cirka 700 deltagare och där man kunde ventilera sina intryck och känslor mellan föreläsningar och seminarier.

I vår cirkel fanns, förutom Sven och Åsa:

Björn från Sverige, en ung affärsman, som nyss sålt sin firma för att friare kunna ägna sig åt resor, utbildning, personlig utveckling och New Age.

Irene från Holland, som arbetade med kulturella förändringar och relationer mellan olika länder. Hon kunde bland annat berätta om resor i Ryssland, där hon funnit atmosfären spänd och det andliga klimatet fatigt.

Chris från England, som odlade giftfritt, levde i storfamilj och hade inspirerats av antroposofins grundare,

österrikaren Rudolf Steiner.

Sandy från USA, som brutit upp från en trygg tillvaro och gamla goda vänner för att möta sig själv, sin rädsla och starta något nytt, ett konsultföretag med kvinnor för kvinnor i yrkesliv. På fritiden arbetade hon med terapi för alkoholistfamiljer.

Serena, som tillhörde Emissaries of Divine Light och arbetade med kurser i levnadskonst.

Freddy, som var inne i en period av kämpande med sig själv och livet, tro och tvivel. Han berättade att han deltog i arrangemang av det här slaget, men hade svårt att inte samtidigt ta avstånd och låsa sig själv ute. Freddy hade en gård, men sysslade mest med rådgivning åt kyrkliga församlingar, "något som ger mig dåligt samvete – jag talar om för andra det jag inte kan göra själv", bekände han.

Steven från Ghana, niobarnsfar och högt uppsatt i politik och affärsliv, var på väg att ge upp sin karriär för att arbeta för *human unity*.

Moorhead Kennedy från USA, f.d. diplomat och en av dem som togs som gisslan i Iran. Moorhead, som också var en av talarna på konferensen, berättade om hur den svåra gisslantiden, då han ständigt stod inför hotet

att bli dödad, innebar något av en omvändelse för honom. "Tiden som gisslan var det bästa som hänt mig, näst efter min familj", sa han. (Många vittnesbörd om omvändelse, eller uppvaknande som man hellre sa, förekom på konferensen.) Nu leder han ett fredsinstitut, Cathedral Peace Institute i New York, som han grundat.

Colin, kiropraktor från Sydafrika, ledde våra samtal. Han kunde börja med att säga: Vi är vad vi gör. Vi är här för att påverka utvecklingen, annars vore detta bortkastad tid. Det kan påverka utvecklingen att som här få upptäcka att många andra är inne på samma tankegångar som man själv. Vad vi får ut av vår samvaro här bestämmer vi själva. Om sitt yrke och främsta intresse, hälsan, sa han: Jag tror att sjukdom är ett misstag. Hälsa är vår födslorätt. Det normala är att vara frisk. Sjukdom uppstår bara när det finns någon form av fysisk och/eller psykisk obalans. Och så uttryckte han sin glädje över att på konferensen få se psykiatriker, psykologer, legitimerade läkare och naprapater vara tillsammans och diskutera med varandra.

Åsa Freij

En vänscapscirkel. Åsa nr 2 från vänster.

Öppningen

Det stora öppningsmötet för konferensen hölls på kvällen den första dagen. Det inleddes av de huvudsvariga Lindsay Rawlings och Keith Turner bland annat med orden: *Mänskliga relationer är vårt viktigaste ämne*. Och Joelle och George Emery från Styrelsen för Stiftelsen Universal Unity uppmanade deltagarna att även ta vara på de informella stunderna, när de gick över gräset eller väntade i matkön. De påminde också om att vi lever i en privilegierad tid med unika möjligheter att återupprätta jordens hälsa.

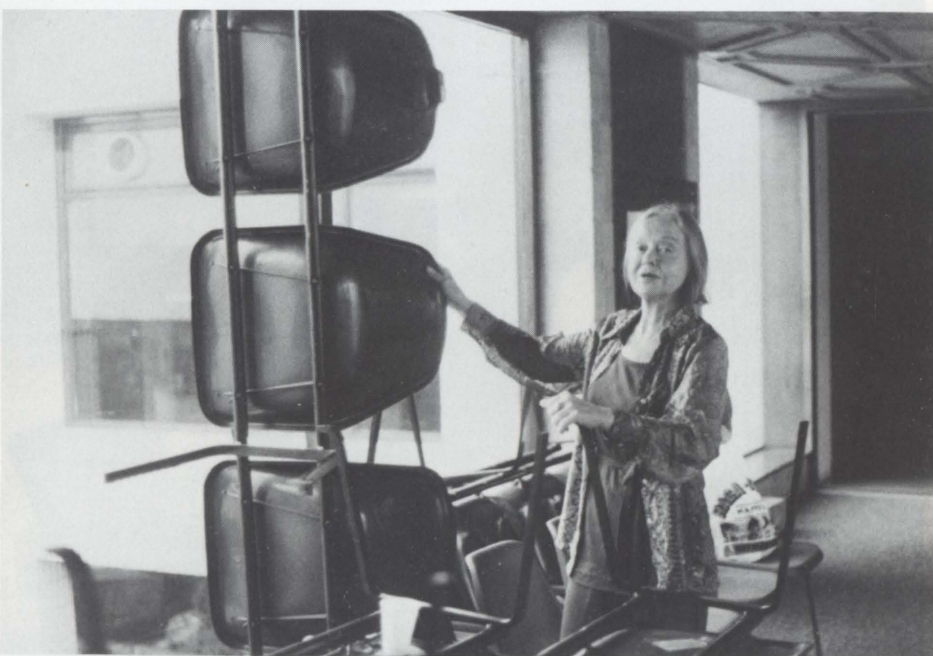
Så följde en lång rad ganska likartade korta anföranden, där varje seminarieledare presenterade sig själv och sitt ämne. Budskapen präglades av optimism och vackra ord om kärlek och enhet och vår underbara jord, men de gav ibland ett något yligt och glättat intryck. Man saknade konkretiseringar av allt talet om att vi alla utgör en enhet – vad innebär detta i verkligheten?

Litet närmare den svåra vardagen kom relationspsykologen Barbara Coffman från USA, som framhöll att vi först måste utkämpa det stora slaget inom oss själva. Och Röda Korsets internationelle sekreterare Hans Høegh från Norge orsakade ett ögonblicks nästan generad tystnad när han som ende talare sa att han inte alls tyckte att jorden var vacker. I sitt arbete kom han ständigt i kontakt med den andra sidan av tillvaron. Han sa att medan man tillbringat denna dag i glad och rik samvaro, så hade 40 000 människor svultit ihjäl. Men han uttryckte också sin hoppfullhet och tillfredsställelse över att se så många "ja-sägare" samlade. "Låt oss bara gå in för att inte tala så mycket, men handla desto mer." Så mycket handlat blev det dock inte på konferensen. Man hade till och med i programmet poängterat att detta inte var ett tillfälle för presentation av konkreta projekt. En stor anslagstavla för allehanda meddelanden fyllde dock något av detta – enligt reporterns mening – viktiga behov. Kontakter togs deltagare emellan, adresser utbyttes, men ett mer organiserat nätverkande, där alla konkreta projekt, som säkert var igång bland dessa eldsjälar, hade kunnat presenteras och fått nya medhjälpare, hade nog varit värdefullt.

Michael Lindfield från Findhorn menade också under ett samtal på gräsmattan att vi nu snart måste växa ur prat-konferens-stadiet och behovet att ventilera vår andlighet offentligt och arbeta mer konkret.

Det poängterades att konferensen inte utgjorde ett forum för konkreta projekt. (Man får hoppas att en sådan konferens snart också kommer till stånd.) Däremot fanns en stor anslagstavla, där vem som ville fick sätta upp vilket slag av meddelande han eller hon ville. Ofta rörde det sig då just om grupper, kurser, organisationer, konferenser och olika konkreta projekt i samma anda som konferensen HUC -83.

Man kan visa "integritet i handling" (som konferensens motto var) på många olika sätt i sitt eget liv och i sin vardag. Den här damen gjorde det genom att bry sig om småfåglar, som helt utanför konferensens ganska teoretiska programpunkter om livet flög mot en glasvägg i en av universitetets korridorer. Det var glas på andra sidan också, så fåglarna trodde det var fritt fram att flyga rätt igenom – och så slog de "duns och aj" mot rutan och föll omtöcknade och skadade ned på marken. Det berättade den djurvänliga damen, som hejdade Sökarens reporter och bad om hjälp att flytta stolsrader och sätta dem på kant framför glastrutorna. På så sätt skulle fåglarna se att det inte bara var luft där och hindras i sin framfart.

Sir George Trevelyan, konferensens grand old man, var mycket populär. Alla ville passa på att tala med honom och få del av hans visdomsord. Och han svarade, tåligt, vänligt, kunnigt och ofta humoristiskt. På bilden ses han med ett par av konferensdeltagarna under "korridorsnack" mellan programpunkterna.

Claudia Oberascher och Hans Høegh i allvarligt samtal om barns död i u-länder.

– Vår andliga hygien ska vi kunna sköta själva med eftertanke, bön och meditation på samma naturliga sätt som vi borstar tänderna, tyckte

Michael. När vi är tillsammans kan vi mer omsätta vår andlighet i praktiken.

I en paus fann Sökarens medarbe-

tare Hans Høegh vid ett kaffebord tillsammans med UNICEF-arbetaren från Schweiz Claudia Oberascher, som funnit varandra i det starkt kända behovet att se och åtgärda den, som de sa, "tysta katastrofen" – en katastrof som är så oerhörd, men ändå för odramatisk för att väcka tillräcklig uppmärksamhet, vilket är inte minst pressens fel – en katastrof som skulle kunna förhindras med mycket enkla medel: katastrofen att 13 000 barn dör varje dag genom diarré.

– Dessa barn kan räddas med socker/salt-lösning för 10 cent per barn, sa Claudia som exempel. Men vi räddar dem inte, vi ger inte de pengar som behövs.

En konferensdeltagare kom förbi och klappade spontant Hans Høegh på axeln och tackade för hans rättframma tal.

Høegh själv tyckte dock att konferensen var ett mycket gott initiativ. Han deltog i den på sin semester och på egen bekostnad, och accepterade den som den var. Men själv hade han kanske valt att mer "ta ner andligheten på jorden", om han hade arrangerat.

Ett seminarium hade dock den självkritiska rubriken "Konferenser – slöseri med tid eller kollektivt genis som kommer till uttryck?". Något entydigt svar på den frågan hann dock inte komma fram under den två timmar långa diskussionen, som Sökarens reporter nyfiket och förhoppningsfullt deltog i.

Det var svårt att välja bland det stora utbudet av intressanta ämnen och kvalificerade föredragshållare. Vi valde bland annat ett seminarium om massmedia i en ny tid och journalistens roll – och fann att det finns en hel del positiva tendenser inom detta viktiga område. Tom Cooper, som ledde seminariet, tidigare talskrivare i Vita huset, berättade bland annat att det bildats "de goda nyheternas nätverk", en internationell samarbetsorganisation för journalister som vill vara kanaler för upplysande och inspirerande information och inte bara personliga rapportörer av det som säljer – vilket ofta är liktydigt med negativa och våldsamma händelser och fokusering på hot i stället för på hopp.

De upplysningar om Human Unity-konferensen som Sökarens reportrar ger får väl ses som vårt bidrag till spridandet av positiva och hoppande nyheter. För trots allt var denna konferens om mänsklighetens enhet något mycket positivt och hoppfullt, och de människor som gjorde den möjlig är värda all uppskattning och uppmuntran.

Intervju med Donald Keys

En jord, en mänsklighet, ett öde

Människorna på jorden bildar ett samhälle. Det budskapet har amerikanen Donald Keys från *Planetary Citizens*. Keys grundade denna världsmedborgarorganisation 1974 tillsammans med FNs dåvarande generalsekreterare U Thant och den amerikanske publicisten Norman Cousins. *Planetary Citizens* är affilierad medlem av Förenta nationerna och av UNESCO.

Planetary Citizens har till syfte att över hela världen sprida ett nytt synsätt med utgångspunkt från insikten att mänskligheten utgör en enhet och världen ett samhälle.

– Det är nödvändigt att detta synsätt utbreddes, om inte världen skall förgås, understryker Donald Keys och fortsätter: Vår idé är att människorna behöver samma perspektiv på jorden som astronauterna och kosmonauterna har haft, nämligen att jorden är en mycket liten plats och att den nu måste behandlas som ett litet samhälle. Ingen del av jorden kan brytas ut från helheten och vara oberoende, utan allt hänger samman och är beroende av vartannat, ekonomiskt, politiskt osv.

– Men tyvärr har nationerna och majoriteten av människorna ännu inte godtagit att jorden har krympt så att den nu faktiskt utgör ett litet samfund.

Världsregering?

Donald Keys är inte för upprättandet av en världsregering. Han menar att man inte kan tvinga fram en regering över nationerna och att vad som håller på att hända är något annat, nämligen bildandet av styrelser för delar av livet. Det finns redan ett råd som skall styra världshaven, vilka utgör två tredjedelar av jorden.

– Det finns också världsomspännande organisationer för nästan alla

delar av mänsklig verksamhet, såsom hälsa, föda, utbildning, naturvård osv. De har var och en sin styrelse, fastän de är löst förbundna med FN, och sina egna ekonomiska medel, sina egna bestämmelser, men de är mycket små och hålls avsiktligt tillbaka genom att inte ges några större ekonomiska resurser. Främst är det USA och Sovjetunionen som bromsar. Dessa nationer vill ha makt och vill inte underställa sig styrelser som inkräktar på deras intressen. Sverige bidrar internationellt med mycket mer pengar i förhållande till sin folkmängd än vad stormakterna gör. Länder som de nordiska, Holland, Mexiko, Costa Rica, Kenya, Jugoslavien har mer än andra känslan att jorden är ett samhälle och handlar därefter. Nationerna befinner sig alltså på olika nivåer i sin förståelse av den nuvarande situationen att jorden har krympt till ett litet samhälle.

– Organisationerna för de olika delarna av mänsklig verksamhet är svaga nu, men de skulle inte behöva vara det, om nationerna ville göra dem starka. Stormakterna uppträder mycket ovist, spelar översittare och bestämmer så långt och så länge som de kan i kraft av sin militära styrka. Men det är uppmuntrande att det finns nationer som har en bättre hållning.

Borde inte FNs medlemsnationer betala stora summor till världsorganisationen så att denna ges resurser att med kraft bekämpa nöden osv?

– Jo, svarar Donald Keys, vad nationerna nu betalar till det gemensamma är så litet att det inte alls svarar mot behoven. De skulle kunna bidra med mycket mer. USA kontrollerar inte längre FN så som förr; i stället försöker amerikanarna utöva kontroll genom pengarna. USA är en stor och rik nation, och stora summor kommer därifrån. Men amerikanerna håller tillbaka medel till sådant som de ogillar, och det gör också Sovjetunionen, Kina och Frankrike. Ambassadörerna från Sovjetunionen och andra länder som skapar svårigheter, kan vara mycket fina människor, men de måste representera sina regeringars politik, och denna politik ändras inte, eftersom de ledande politikerna inte har

tillräcklig visdom för att förstå vilka behov som finns.

– *Planetary Citizens* bildades med ett syfte: att försöka sprida ett planetariskt medvetande – synsättet att världen är en helhet. Vi har en slogan: *en jord, en mänsklighet, ett öde*. Detta är motsatsen till det separationstänkande som står i vägen för lösningen av alla våra stora problem. Förr fanns det stammar, små folkgrupper, olika raser, men nu handlar det om en global kultur, *en mänsklighet*. Om vi avvisar dessa fakta och fortsätter i separation, då kommer vi att förgöra oss som art.

– Det måste ske en total förändring av tänkandet, och det är detta som *Planetary Citizens* är till för.

Planetary Initiative

Donald Keyes berättar också om något som heter *Planetary Initiative for the World We Choose* och dess kongress, *The World's First Planetary Congress*, i Toronto i juni i år.

– Kongressen var en hopsummering av ett stort projekt, som igångsattes av ett flertal organisationer, bland dem *Planetary Citizens*, *Society for Humanistic Psychology* och *Society for Emissaries*. I allt är omkring 500 organisationer knutna till projektet.

– Bakgrunden till projektet är att många människor nu är oroliga för att det kanske inte finns någon framtid. Kärnvapenkrig och naturförstöring utgör hot mot civilisationen. Vi vill hjälpa människor inse att vi själva omedvetet har valt tillståndet i världen genom våra handlingar och att vi nu medvetet kan välja att leva i en annan värld och att vi alla har ett ansvar för att detta sker. Vi inom *Planetary Initiative* sprider vårt budskap genom ett nätverk av små grupper i ett 30-tal länder. I dessa grupper diskuteras vilken framtid vi vill ha, och där tas upp sådant som kappstridningen och nedrustningsfrågan, naturförstörelsen, ekonomiska problem, hälsa och föda, befolkningsexplosionen osv.

– Sammankomsten i Toronto syftade till att sammanföra allt relevant tänkande om framtiden och om vad

för slags värden som behöver komma till uttryck, om mänskligheten skall ha en framtid.

Världsmedborgarpass

Planetary Citizens utger ett världs-pass.

– Passet är främst symboliskt för att sprida idén att vi alla utgör en enhet, säger Donald Keys. Men en del människor har faktiskt kunnat resa långt på det. Det har bland annat varit till hjälp för statslösa personer och flyktingar, som har svårt att få papper på sin identitet. Under Vietnamkrigets dagar fanns unga män i USA som avsåg sig sitt amerikanska medborgarskap – en del av dessa kunde med vårt pass komma in i Sverige, där de behandlades väl och fick ett nytt hem.

För att få passet måste man genom någon identitetshandling visa vem man är eller – om man inte själv kan komma till *Planetary Citizens* kontor i New York – ha intyg från någon trovärdig person samt ett foto. *Planetary Citizens* har, säger Donald Keys, strängare krav på kontroll för att få pass än vad de flesta länder har. Passet är också omsorgsfullt utformat och mycket seriöst. Det kostar 20 dollar och är en inkomstkälla för *Planetary Citizens*.

Hur ser Donald Keys på framtiden?

– Det sker nu en attitydförändring i världen, säger han. När en del människor för 20 år sedan så samma saker som vi gör, betraktades de som opatriotiska och farliga. Så är det inte nu.

Hur är det i de kommunistiska länderna?

Jade Ekström, som deltar i intervjun med Donald Keys, säger att hon i Ryssland har sett att det sker mycket under ytan. Där finns många nya tankar, som snart kan blomma ut. Hon hoppas att det i en framtid skall gå lättare än vi tror att introducera *Planetary Citizens* i Ryssland.

Donald Keys uppger att han har goda relationer med folk i kommunistiska länder. *Planetary Citizens* har exempelvis stöd från akademiker i Rumänien, i Tjeckoslovakien och i många andra länder.

Svensk representant

Jade Ekström, som är svensk representant för *Planetary Citizens*, säger att huvudsaken är att få igång ett gemensamhetstänkande hos människor.

Donald Keys och Jade Ekström

– Det skall inte längre vara du kontra mig, utan det skall vara du och jag. Det skall inte vara det ena landet mot det andra, utan det skall vara alla länder tillsammans. Det viktigaste i budskapet från *Planetary Citizens* och *Planetary Initiative* är att vi måste visa generositet och gemensamhetstänkande, så att vi kan arbeta upp ett fint nätverk över hela jorden och hjälpa varandra. Vi, de små människorna, kan hjälpa till genom att förändra och förbättra oss själva. För att kunna

förbättra jorden måste vi nämligen först förbättra oss själva.

Adressen till *Planetary Citizens* är 575 Eighth Avenue, 19th floor, New York, N.Y. 10017, USA (tel 212-490-2766). *Planetary Initiative* har samma adress (tel 212-563-1911).

Planetary Citizens utger en tidskrift som heter *Planet Earth*, dvs Planeten jorden, och ett nyhetsbrev, *One Family*, alltså En familj.

Intervju med Lin Martin

En ny tid gryr

Vi är alla helare

Lin Martin är en amerikansk helare och "psychic" (ung. medium). Han arbetar både med handpåläggning och med helande på avstånd. Lin menar att tid och rum inte utgör några hinder för den helande kraften.

– Om nu helande verkar på avstånd, så att man kan påverka personer på andra platser, då kan man väl sända helande kraft till världens politiska ledare, exempelvis Ronald Reagan...

– Ja, det tror jag, svarar Lin, men själv inriktar jag mig inte så mycket på världens ledare, såvida jag inte erfar en inre ledning att göra detta, utan jag vill helst arbeta med människor som jag träffar och där jag får feedback och kan se vad som händer. Men jag känner helare som arbetar mycket med helande på avstånd, ibland för att hjälpa världens ledare att fatta riktiga beslut.

– Men de har inte lyckats påverka världssituationen!

– Tja, vem vet hur världen skulle ha sett ut utan detta helande...

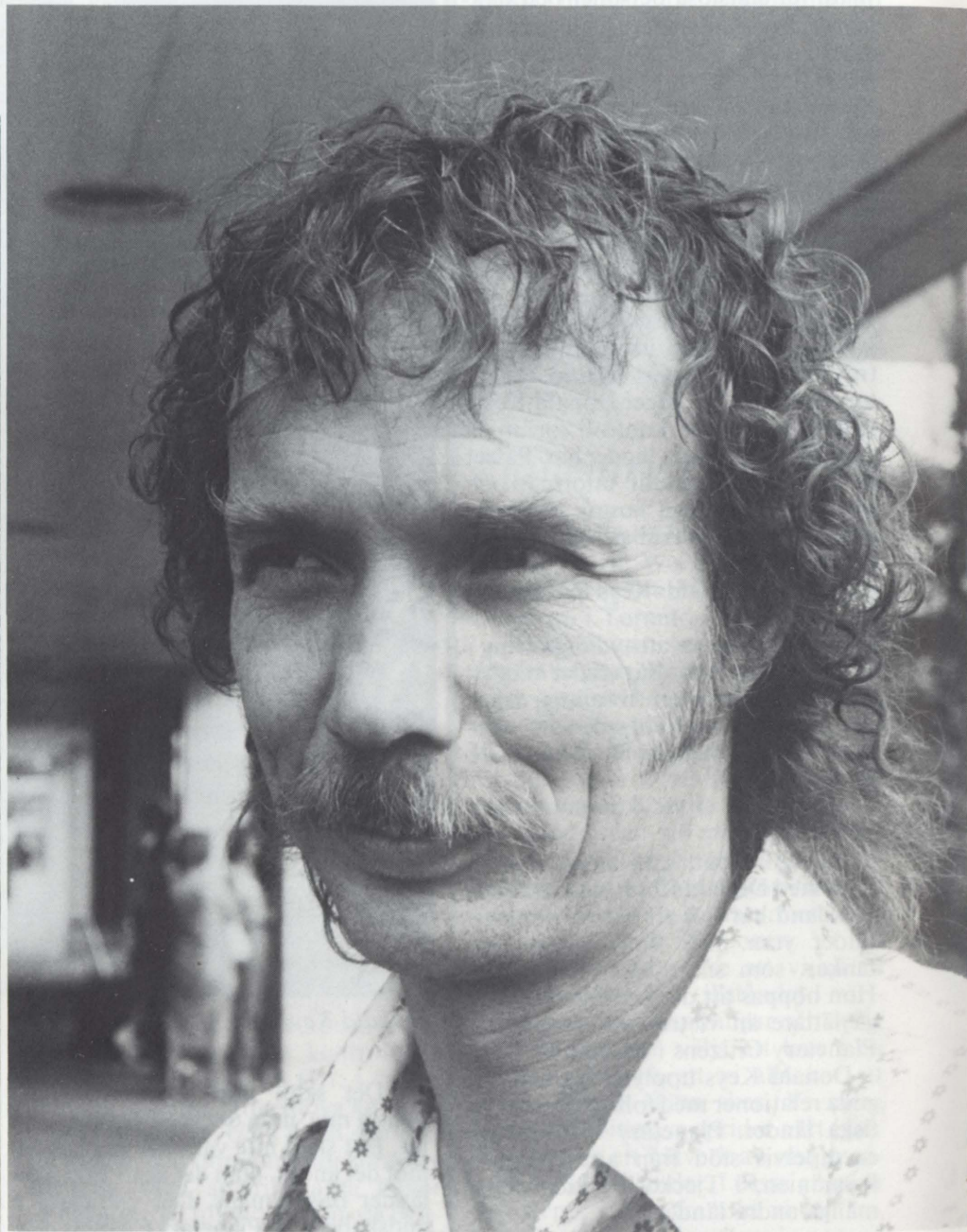
Lin understryker att den helande kraften enligt hans mening är något som vi alla har i den meningen att vi alla är potentiella kanaler för en helande energi. Helande är ingenting exklusivt.

– Men, Lin, den helande kraften varierar ju när man jämför olika människor!

– Ja, men jag tror det är samma kraft. Det är bara så att olika människor har olika förmåga att låta denna kraft komma till uttryck.

Helande är för Lin inte bara ett instrument för att skapa hälsa.

– Jag ser på helande bland annat som ett medel för att hjälpa människor vakna upp, säger han – precis som denna konferens om mänsklighetens enhet har till syfte att väcka oss till ny medvetenhet.

Det verkar som om världen befinner sig vid randen av ett kärnvapenkrig, men, säger Lin Martin, jag tror det är mer sannolikt att vi är vid randen av ett New Age-medvetande.

Psykiker

Helande är en huvudverksamhet för Lin. Han säger att det är en icke-verbal metod, men att helande också kan ske genom ord, både det skrivna ordet och det talade.

Men Lin är också "psychic" – det är ett begrepp som saknar riktig motsvarighet i svenskan; kanske kan man säga psykiker eller medium.

– Detta betyder att du "ser" saker...?

– Ja, det är ju den vanliga bilden av en psykiker, ler Lin. Men jag "ser" egentligen inte så mycket. Jag vet.

Lin använder inte beteckningen spiritualist på sig själv. Men han tror att människan överlever den fysiska döden och att vi kan kommunicera med de "döda".

– Jag kallar dem inte döda, eftersom de ofta är mer levande än vi.

Lin säger också att vi kan få ledning från andeplanet, där det finns lärare.

Heltidsjobb

Lin försörjer sig på sin verksamhet som helare och psykiker. De senaste fyra åren har han arbetat med detta på heltid – samt rest, undervisat, haft rådgivning. Varje år besöker han Sverige. Han har arbetat på Galleri Med-Mera, som inte längre existerar, och på Wäxthuset, Väddö.

Lin tycker om Skandinavien. Han ser mycket i Sverige som ett slags bekräftelse på sina egna tankar om det goda samhället. I Sverige, säger han, bryr man sig om varandra på ett särskilt sätt. Demokratins och socialismens idé har förenats på ett fint sätt. Det finns i de skandinaviska länderna en "grundläggande mänsklighet" som är något mycket fint och tar sig uttryck i social omvårdnad.

New Age-rörelsen

– Vilka är, enligt din uppfattning, huvudtankarna inom New Age-rörelsen?

– New Age-rörelsen har, svarar Lin, en mycket stor bredd, och den växer ständigt, den begränsas inte av dogmer, trosbekännelse eller någon bestämd organisation. Jag tror att en grundtanke är att varje människa har ett gudomligt väsen och att denna gudomlighet behöver komma allt mer till uttryck. En del personer inom New Age-rörelsen ser på människans gudomlighet från en religiös utgångspunkt, medan andra uppfattar den på ett helt irreligiöst eller vetenskapligt sätt.

– New Age-rörelsen representerar

ett växande medvetande som låter oss mer och mer ge uttryck för våra fulla mänskliga möjligheter, inte fångas av hat och avundsjuka och andra begränsningar som hindrat människan i det förflutna att uttrycka sitt sanna väsen.

– Detta är också vad man säger på konferensen! Så denna konferens om mänsklighetens enhet är tydligen ett typiskt uttryck för New Age-rörelsen, eller hur Lin?

– Precis!

Hälsan

Lin Martin talar också om att vi nu lägger ner en massa pengar på att bota sjukdomar som vi skaffat oss genom vår livsföring. Men mer och mer blir människor intresserade av att sköta om sig själva och undvika vad som skadar dem, alltså förebygga sjukdomar i stället för att bota redan inträffade sjukdomstillstånd.

Lin är halv-vegetarian. Han äter fisk, ibland kyckling, samt kött någon gång varje år. Men han mår bättre, säger han, om han undviker kött, med undantag för fisk. Han väljer inte vegetarisk föda främst av etiska skäl, även om aspekten att inte döda levande varelser finns med i bilden, utan av hälsoskäl. Han påpekar att det kan vara mer skadligt att vara vegetarian och samtidigt äta mycket socker och dricka mängder av kaffe än att äta kött ibland.

För att få veta vad han bör äta lyssnar Lin till sin kropp.

– Jag tror, säger han, att när vi blir mer känsliga för livsenergiprocesser, då blir kroppen mer känslig och kan tala om för oss vad vi skall äta, om vi lyssnar till den. Jag tror att kroppen aldrig ljugar för oss. Men med moderna metoder för produktion av livsmedel får vi födoämnen som smakar gott, till exempel choklad och glass, men som kroppen inte mår bra av. På det sättet lurar gommen oss. Vi kan alltså intelita på vår smak, men vi kan lyssna på kroppen, hur den känner sig sedan vi ätit. Men när vi äter naturlig, obehandlad föda, då lurar vår smak oss inte. Då är dess budskap till oss riktigt.

En ny tid gryr

Vad tror Lin om framtiden?

– Det verkar, säger han, som om världen befinner sig vid randen av ett kärnvapenkrig, en stor katastrof, men jag tror det är mer sannolikt att vi är vid randen av ett New Age-medvetande och att det finns möjlighet att vi lämnar vår självishet och börjar ge

Låt din kärleks ljus skina! Kärlek är livets källa. Kärlek har inga gränser. Kärlek ger livet en magisk dimension. Kärlek är den älskandes glädjrika möte med den älskade. Kärlek är essensen av vårt väsen och av vad vi söker i livet. Det är livets fullkomning. Håll fast denna enkla sanning! Låt den springa upp inom dig som en stor glädje, en stor sång! Låt medkänslan bli djup, och om du gråter, så låt tårarna bli tårar av tacksamhet och glädje vid upptäckten att kärlek överflödar inom dig! Låt kärlek leda dig! Kärlek är universums kraft. Kärlek är det sanna väsendet hos din egen inneboende gudomlighet.

Lin Martin

uttryck för en djupare kärlek till såväl oss själva som andra.

– Jag tror att insikten att världen är i så stort behov av kärlek ger oss ett utmärkt tillfälle att lära oss hur kärleksenergin kan strömma genom oss. Vi behöver vara kanaler för mer kärlek, vad vi än gör – om kärlek är med, då sker alltid en helandeprocess. Och helaren blir också helad; han drar också nytta av processen.

– Jag tror att vi nu befinner oss i en tid av snabb utveckling av medvetandet. Vi ser gryningen av en ny tid, med ett öppnande av våra hjärtan. Vi får en större medvetenhet om den enhet och kärlek vari vi existerar. Allt fler människor går från känslan att vi är skilda från varandra till en djup medvetenhet om att vi utgör en enhet och är gudomliga. Vi får nya plan av medvetenhet och medkänsla.

Lin Martin är "reverend", dvs pastor. Han har arbetat inom The University of Life Church, ett slags nya tidens center för personlig växt. Denna kyrka är inte dogmatiskt sluten, utan öppen för alla religioner. Han arbetar inte längre för den, men bär ännu titeln "reverend". Han känner att han har sina rötter där, även om han också känner samhörighet med Edgar Cayce, med Yogananda och med andra andliga förkunnare av liknande slag.

SM

Intervju med dr Larry Krantz

Livet är perfekt – om du vårdar det

”Huvudsaken inom helhetsmedicinen är att få människor att ändra sin attityd, få dem att se på världen och sig själva på ett nytt sätt, få en ny känsla av vad de är.”

Larry Krantz är president i Whole Health Institute, WHI, en sammanlutning för helhetsmedicin i USA. WHI hör för övrigt till de organisationer som står bakom nästa års konferens om mänsklig enhet, som skall hållas i Boston, USA.

WHI representerar en ny syn på hälsovården, en ny inriktning av medicinen. Dess syfte är att sprida en medvetenhet att livet är perfekt och förmå människor att låta denna perfektion komma till uttryck i deras eget liv och även sprida medvetenheten till andra människor. WHI är en organisation för legitimerade läkare, kiropraktiker, näringsexperter, sjuksköterskor, tandläkare, terapeuter m fl, som intresserar sig mer för hälsans orsaker än för sjukdomarnas orsaker och har en helhetssyn på människan.

Inom helhetsmedicinen, eller den holistiska medicinen, ser man kroppen, medvetandet, känslorna och anden som en helhet och behandlar sjuka människor med den utgångspunkten. Holistiska läkare vänder sig mot symtombehandling och tar hän-

syn till hela människan. De betraktar aldrig en sjukdom som en isolerad företeelse.

Larry Krantz, som är familjedoktor, förklarar för Sökaren att man inom helhetsmedicinen vill integrera kropp, medvetande, känslor och ande i den hela människan och att allting som främjar en förändring mot individens helhet kan betraktas som helhetsmedicin.

Larry säger:

– Det finns många metoder och terapier som kan användas inom helhetsmedicinen, men det viktiga är att människor tar ansvar för sin hälsa och vidtar positiva åtgärder för att förändra sin livsföring. Läkare i allmänhet behandlar kroppen för att ta bort symptomet och smärtan, men det sker då ingen förändring med individen, utan han fortsätter att leva som förut. Helhetsmedicinen däremot är intresserad av att göra individen till en ny människa.

– Vi vill att patienten inte skall låta sig passivt behandlas av läkare, utan själv ta aktiv del i behandlingen, själv ingå i behandlingslaget.

Inom helhetsmedicinen förekommer både traditionella och icke-traditionella metoder.

– Man kan använda exempelvis kiropraktik och akupunktur, men även traditionella metoder. Själv använder jag naturliga metoder, när detta är möjligt, men vid behov även mediciner och kirurgi. Vilka metoder som skall användas, får bedömas från fall till fall. Ibland är det uppenbart att en patient inte är intresserad av att ändra sitt liv, och då har man inget annat att göra än ta till någon traditionell behandling.

Intervjuaren frågar Larry Krantz vad han skulle föreskriva för en person som lätt blir deprimerad.

– Det finns många olika orsaker till depression, svarar han. I en del fall kan det behövas ändring i dieten. I andra fall kan man föreskriva vitaminer, exempelvis vissa B-vitaminer, eller något annat som ger energi. Många gånger finns det psykologiska orsaker till depression. Ibland måste känslorna helas. Mycket beror här på om personen är villig att ändra sin livsattityd. Ibland är vi deprimerade

på grund av att vi tänker för mycket på oss själva – vi tänker ”stackars mig, livet är så svårt, jag har så många problem”. Vi fortsätter att älta våra problem, och livet blir mycket tungt. Men om vi kan ändra vår attityd och börja tänka på att ge, ge till någon annan, då finns inte längre så stor plats för att beklaga sig själv.

Larry Krantz förespråkar inte vegetarism.

– Jag är varken för eller mot det, säger han. Jag tror att detta är något för envar att själv ta ställning till. En del människor känner att de behöver vara vegetarianer, andra känner att de behöver kött; några äter vegetabilier och dessutom kyckling eller fisk. Jag tror att man får vara flexibel och tolerant och inte döma andra, utan låta var och en komma underfund med vad han behöver.

Sinnets inflytande på kroppen anser dr Krantz vara något mycket betydelsefullt.

– Det finns, säger han, en stark förbindelse mellan medvetandet och kroppen, och många sjukdomar har sin orsak i sinnet, i oro eller upprördhet eller i stress. Inom helhetsmedicinen vill vi få människor att se på livet på ett nytt sätt, tänka på ett nytt sätt, vara närvarande i nuet och lära sig hantera stressituationer. Vi ser människan som en helhet, vill ge hjälp på alla plan, det kroppsliga, det själsliga och det emotionella.

Larry får frågan vad han anser om sådant som ögondiagnostik och homeopati. Han svarar att han försökt med ögondiagnostik men inte funnit det användbart för honom själv.

– Men det ligger nog något i det, tillägger han.

Homeopati använder han inte själv, men tror att det kan vara bra för vissa patienter i vissa fall.

Han är inte motståndare till ögondiagnostik eller homeopati.

– Jag är inte motståndare till någon-ting, säger han. Huvudsaken inom helhetsmedicinen är att få människor att ändra sin attityd, få dem att se på världen och sig själva på ett nytt sätt, få en ny känsla av vad de är. Om de fortsätter att leva som förut, skadar de sig själva. De förväntar sig att om de blir sjuka, då kan doktorn bota dem – men rätta sättet att sköta sin hälsa är att själv ta ansvar för den på ett kreativt och intelligent sätt. Då kan man ge skönhet, helhet och hälsa till sitt eget liv och inspirera andra att göra detsamma.

Adress: Whole Health Institute, Rt. 3, Box 87, Epping, NH 03042, USA.

SM

Konferensröster

Sandy Farrar från Boston, USA, trivs och är mycket nöjd med konferensen. Det har varit spännande och glädjande att se människor från så många olika länder vara tillsammans, samtala och vara överens, säger hon. På konferensen har det getts tillfällen att i god anda kommunicera med andra människor, tex i de små samtalsgrupperna *circle of friends*, och detta har för henne varit det bästa. Sandy säger också att hon nu, efter att ha deltagit i konferensen, reflekterar mer över vad som pågår i världen.

– Jag möter mycket vänlighet här, många leenden, säger Reidun Lindskog från Oslo och Findhorn, men jag upplever att det är svårt att få en djupare kontakt med någon. Samspråken hålls på ytplanet. Många av deltagarna verkar redan känna varandra väl, och det är svårt att komma in i cirkeln. Jag upplever ändå att de andra är som jag, de är min familj – men jag skulle vilja känna dem närmare.

– Det är fint med blandningen av människor från många olika länder, menar Shannon Larsen från Oslo. Det finns inga barriärer mellan dem, utan de upplever att de utgör en enhet, att de är i harmoni med varandra. Och de har en verklig uppskattning av varandra, oavsett varifrån de kommer. Alla är vänliga, alla är villiga att lyssna till varandra. Här finns en verklig glädje, och man har en känsla av mogenhet, av renhet.

Lin Martin från Kalifornien säger att det kanske har hänt allför mycket under konferensen. Det är svårt att assimilera så mycket. Men det har varit en värdefull konferens med ett gott syfte.

Judy Stoehr från USA pekar på att i konferensen deltar många viktiga personer som syns i samhället och som vågar stå som representanter för idéerna om mänsklig enhet.

Ron Chesworth från Liverpool tycker det är mycket uppmuntrande att här läggs fram nya tankar och idéer som hjälper oss att se allting på ett djupare sätt. Dessa tankar sprids nu till många länder och har en verkan där, säger han. Konferensen har en känslig atmosfär, med en kärleksfull utstrålning. Man har ett utomordentligt intryck av god vilja hos deltagarna.

– Här finns många fantastiska människor, tycker Hervor Ericson från London. Och hon gör reflexionen att medan massmedia berättar om så många otrevliga saker, som händer i världen, får man på denna konferens reda på positiva saker av vikt.

– Jag är inte samma människa efter konferensen som före, säger Lars Klevby, en av de sju svenska deltagarna. Han tycker att konferensen varit perfekt, en fantastisk samling av det bästa inom den intellektuella delen av den nya tidens tänkande.

Monica Bryant från Brighton, England, säger att hon mött mycket besvikelse på konferensen. Folk har haft förväntningar som inte infriats. Men ur den besvikelsen tror hon att en hel del kreativitet kan komma. Deltagarna har blandade känslor om konferensen, noterar hon, ibland tycker de kanske att det är fantastiskt, har en toppupplevelse, när de verkligen erfär eller förstår något nytt, medan andra mest varit otillfredsställda, uttråkade och rastlösa. En del av deltagarna är mycket välbekanta med New Age-tänkandet, medan det för andra är något nytt att se mänsklig enhet. Monica tycker inte att konferensen innebär att någon ny mark brutits, men det har varit betydelsefullt, menar hon, att så många människor från olika rörelser och tankeriktningar kunnat samlas i en gemensam förståelse, i en gemensam medvetenhet.

Intervju med Monica Bryant

Fullkomning är vår uppgift som människor

– Många människor kommer till mig vid en tidpunkt i sitt liv när de befinner sig i kris, säger Monica Bryant. Detta är en tid av stor betydelse, när de är särskilt mottagliga och öppna för att ifrågasätta och sedan förändra sin livsstil. Det är intressant att det kinesiska ordet för kris, "Wei-Chi" exemplifierar detta. Det är sammansatt av ett ord, "Wei", som betyder "se upp: fara" och ett ord, "Chi", som betyder möjlighet till förändring. Jag vill gärna vara tillgänglig som rådgivare för människor vid en tid, när de är redo att börja ta ansvar för sin hälsa och sin personliga växt.

På konferensen om mänsklig enhet träffade vi en svensktalande engelska, Monica Bryant. Hon har en svensk mamma och talar utmärkt svenska, men föredrar att formulera sina New Age-tankar på engelska.

Monica har B.Sc.-examen från Sussex University efter studier i bland annat biokemi, fysiologi, ekologi och även vissa delar av antropologin, psykologin och filosofin. Under studierna hade hon rika tillfällen att tränga in i hälso- och näringsfrågor, och nu sysslar hon med hälsorådgivning. Hon tillhör Green Farm Nutrition Center i

Burwash, East Sussex. Det är en stiftelse som verkar för ökad medvetenhet om näring och hälsa. Man har undervisning, bland annat genom kurser.

– På Green Farm ser vi det som nödvändigt, och ett nöje, att vi arbetar på vår egen fullkomning, säger Monica. Det är endast om vi människor kan förverkliga våra fulla möjligheter som den mänskliga rasen har en framtid. Det är också så att om man en gång har smakat på en strävan efter fullkomning, så lämnar den en aldrig sedan. Det råder ingen tvekan om att

fullkomning är vårt mål som människor. Och god hälsa är något grundläggande när det gäller livets fullkomning – men, tyvärr, många snärjs i sjukdomar eller uppnår inte full hälsa.

Vilken näringsriktning tillhör Green Farm Nutrition Center?

– Vi hör inte till någon speciell skola, svarar Monica. Näringslära är ett stort område, men många människor fastnar i någon skolas dogmer. Vi följer förnuftiga grundlinjer i vår syn på hälsokost, och vi anser att varje individ är unik, så att vad som passar den ene, det passar inte den andre. Varje person har sin egen biokemi, sitt eget emotionella tillstånd och sitt eget inre välbefinnande.

– Och vi lär ständigt av erfarenheten, tillägger Monica, som också använder sig själv som "försökskannin".

Monica sympatiserar starkt med New Age-tänkandet, med den globala medvetenheten där, och hon delar den optimistiska visionen att mänskligheten har möjlighet till en storartad utveckling av medvetandet.

– Men för att detta skall kunna ske, säger hon, måste vi göra oss själva friska – *heal ourselves* – sedan kan vi göra planeten "frisk". En sund själ och en sund kropp är en nödvändig grund om en människa skall kunna ha ett positivt inflytande på andra människor, på samhället, på världen.

– Jag ser rätt näring och en positiv livsstil som hälsans grundvalar, och jag har tagit det som utgångspunkt i mitt hälsoarbete. Fast jag främst arbetar med diet, vitaminer och mineraler, ser jag varje aspekt av livet som en näringsfråga: negativa tankar exempelvis är ett slags negativ näring, en inre miljöförstöring som skadar på samma sätt som den yttre miljöförstöringen och undermålig föda.

– De flesta av vår tids sjukdomar är livsstilssjukdomar. Därför är det viktigt att upplysa allmänheten, och läkarna, om hur man förebygger sjukdomarna. Jag anser också att hälsa är mer än bara frånvaron av sjukdomar – och därför menar jag att det behövs mer undervisning om *hur hälsa skapas*. Sådan undervisning är viktig också i samband med det skifte från

institutionell vård till självhjälp som nu håller på att ske.

Som laktovegetarian och råkostare undrar intervjuaren om Green Farm föredrar råkost.

– I allmänhet ja, svarar Monica: rå frukt och råa grönsaker. Vi tycker att den minst behandlade födan är den bästa. Vi går också in för att balansera syror och baser i kosten. Det skall vara 80 procent baser och 20 procent syror. Vi lägger alltså betoningen på basisk föda.

Festivaler

Monica har nyligen varit i USA och organiserat två New Age-festivaler. Hon berättar:

– Jag erbjöds vara med och organisera Mind-Body-Spirit-festivalerna i Los Angeles (februari) och i San Francisco (mars). I San Francisco var jag huvudansvarig. Dessa festivaler, samma som de årliga, stora Mind-Body-Spirit-festivalerna i London, var New Age-utställningar med föredrag, seminarier och stånd. Där gavs människor impulser till hälsosamma och positiva levnadssätt.

Mind-Body-Spirit-festivalerna vill under ett tak samla personer och organisationer som verkar för höjning av medvetandet, utveckling av människans möjligheter, vård av planeten jorden och utbredning av naturliga livsstilar. På festivalerna har förekommit andliga rörelser, förespråkare för näringslära och hälsokost, ekologi, alternativ teknologi, yoga och meditation, astrologi och tarot, klärvoajans, UFO och forntida mysterier, dans, sång, musik och mycket mycket mer.

I de amerikanska New Age-festivalerna deltog bland andra Peter Caddy, en av grundarna av samhället Findhorn i Skottland, nu bosatt i Kalifornien och New Age-nätverksarbetare med inriktning på andligt baserade kollektiv; Willis Harman, framtids-tänkare från Stanforduniversitetet och SRI International i Kalifornien – han talade om medvetandeforskningen och kärnvapenfrågan, sambandet mellan dem och om vilka förändringar som är nödvändiga i vår tid; psykologen dr Helen Wambach, känd för att hon hypnotiserat många människor tillbaka till "tidigare liv" – hon talade om "liv före livet"; vidare Buckminster Fuller, Daniel Ellsberg, Donald Keyes, Swami Kriyananda och många flera.

– Det var en rik variation av nya idéer i tiden, säger Monica. Framför allt fanns där människor som företrädde en hälsosam och positiv livsstil.

SM

Intervju med Terry Willard

Matsmältningen är hälsans grund

Bland deltagarna i konferensen om mänsklighetens enhet i Coventry var Terry L Willard, B. Sc., en kanadensisk örtpraktiker och iridolog. Han har grundat och är ledare för Wild Rose College of Natural Healing, som erbjuder undervisning per korrespondens och klassrumskurser.

– Olika örter används som botemedel för olika åkommor, säger Terry, till exempel cascara sugrada för tjocktarmen, mjölon för njurarna, havsdruva för lungorna och rölleka för huden. Älggräs är mycket bra för matsmältningen.

Beträffande örtmedicinens ursprung upplyser han att det förlorar sig i forntiden. Man tror att den traditionella örtmedicinen går tillbaka åtskilliga tusen år i tiden, fastän de äldsta skriftliga vittnesbörden är från Egypten omkring 1500 år f.Kr. och från Kina 3000 år f.Kr. Många örter som nämns i forntida skrifter används än idag och är lika effektiva nu som då. Örter har provats på millioner människor under tusentals år. Under de senaste decennierna har kunskaperna om örter verkningar stigit i en ökande takt, särskilt gäller detta de biokemiska och de fysiologiska effekterna.

Jag frågar Terry om hans syn på sjukdomarnas orsaker.

– Detta är en komplex fråga, svarar han. Orsakerna finns dels i näringen, dels i miljön, och till stor del är de emotionella och mentala. Men det största felet för de flesta människor är att de inte smälter maten ordentligt. Om de smälte den bättre, skulle de vara friskare. Det är därför jag anser att många människor inte bör vara vegetarianer: de smälter inte maten tillräckligt bra.

– Jag skulle vilja säga så här: I Nordamerika finns talesättet att "du är vad du äter". Men jag tror mer på att "du är vad du smälter". Men naturligtvis måste man ha bra föda också. En massa människor äter dålig mat, och detta är naturligtvis inte bra för dem. Men inte heller sund, hälsosam föda är till någon nytta, om den inte smälts ordentligt. Det spelar ingen roll vilka örter du äter eller vilka vitaminer du får i dig, om du inte smälter födan riktigt.

Hur kan man då förbättra sin mat-

smältning? Terry säger att det hjälper med exempelvis en matsked äppelcidervinäger, eller en tesked honung i varmt vatten. Det finns en hel del örter som stimulerar kroppen och främjar matsmältningen, till exempel genom att hjälpa kroppen att producera matsmältningsenzymer. Terry använder kombinationen älggräs, fänkål, bockhornsklöver, lobelia inflata och kajennpeppar och föreslår en tablett före frukosten och kvällsmålet.

– Det är viktigt också, säger Terry, att vi tuggar maten bra och att vi äter långsamt. Kosten bör dessutom vara naturlig och väl balanserad.

Han förespråkar cerealier – hirs, vete, råg och råris – i synnerhet i de nordliga länderna, och han menar att cerealerna är bättre kokta än råa. Groddar är också utmärkt föda – men de är inte så bra, när de bakas in i bröd.

– Omväxling är livets krydda, menar Terry också. Att äta omväxlande föda är mycket bättre än att alltid ha samma ensidiga diet.

Om medvetandets inflytande på kroppen säger han:

– Medvetandet och känslorna är bland de mest betydelsefulla faktorerna, när det gäller hälsan. Om vi inte har goda tankar, kan vi inte vara friska. Är jag oroad över något, så orsakar detta problem med hälsan. Är jag lycklig, så är jag friskare. Ja, jag tror faktiskt att det inte finns någon bättre medicin än att vara lycklig och att älska. Dessa mediciner är också de billigaste!

– Jag är även en förespråkare för rengöring av kolon, grovtarmen, säger Terry Willard till sist. Vi behöver rena våra utsöndringsorgan: kolon, njurarna, huden, lungorna. *Men först och främst bör vi ta hand om våra matsmältningsproblem*. Gör vi det, så klarar vi nog alla andra hälsoproblem ganska lätt.

Adress: Wild Rose College of Natural Healing Ltd., P O Box 2310, Station M, Calgary, Alberta, Canada T2P 2M6. Svensk representant: Peter Wilhelmsson, Kapplandsgatan 32, 502 47 Borås.

SM

Foto: Margareta Sundgren-Danell

Reinkarnationsterapi med Barbara Findeisen

Dyr terapi

Margareta Sundgren-Danell har gått i reinkarnationsterapi med Barbara Findeisen, amerikansk psykolog och terapeut som regelbundet besöker Sverige. Hon har gjort det dels för att få belägg för att reinkarnation är en verklighet, dels i terapeutisk syfte. Under flera sessioner, i sammanlagt 14 timmar, grävde hon i sitt förflutna i flera liv före detta livet. 450 kronor per gång kostade det; 3 150 kronor i allt.

– Dyrt, va?

– Ja, men det var intressant. Och sånt här kostar ju...

– Du hade kunnat ligga på Mallorca två veckor för den summan!

– Nej, bevare mig för det!

Döende på en strand

Margareta berättar att när hon gick till första sessionen var hon litet spänd. Men Barbara hjälpte henne att slappna av, i kroppsdel efter kroppsdel, medan hon låg på rygg.

Vad som sedan hände var något "fruktansvärt obehagligt".

Barbara sa åt Margareta, i entoniga upprepningar, att "du sjunker ned djupt i ditt undermedvetna" och "du skall gå tillbaka till en betydelsefull händelse" men "ingenting ont kommer att hända dig, för du är beskyddad". När Margareta kommit in i ett slags hypnotiskt tillstånd – fastän helt vaken – fick hon order av Barbara att

"gå tillbaka till en situation som är orsaken till de svårigheter du har nu".

– Och plötsligt befann jag mig på en strand! Jag kände sand under mig – och en stark smärta i mellangärdet. Efter den smärtan var det som om benen domnade bort, en kyla gick upp genom dem, så att de gradvis försvann, och på samma sätt med händerna, de försvann. Jag blev väldigt rädd.

– Jag låg alltså på stranden och var mycket illa där, nästan död. Ibland såg jag människor omkring mig, män i slokhattar. De var upphetsade och aggressiva.

Margareta avbryter sig flera gånger för att det är så svårt att prata om detta. Hon känner att hon glider in i den fruktansvärda händelsen igen, är

med om den på nytt. Hon upplevde den väldigt fysiskt hos Barbara, det gjorde mycket ont i kroppen.

– Till slut domnade jag bort helt och hållet på stranden, fortsätter hon – och plötsligt var jag ute ur min kropp. Det blev en obeskrivlig känsla av frihet. Samtidigt var jag alldeles likgiltig för den där flickan som låg där med sönderrivna kläder och som var jag.

– Jag befann mig i något mellantillstånd mellan liv och död. Det kändes väldigt bra, jag var inte rädd nu och det gjorde inte ont längre. Men så drogs jag tillbaka till kroppen på stranden. Det satt en man där. Han var förtvivlad, han grät och försökte ordna de trasiga kläderna. Jag fick en känsla av att han kommit för sent. Jag försökte trösta honom och förklara att det var ingen fara, allt var bra nu.

– Det märkliga är att jag känner den här mannen. Han såg inte ut som han gör nu, men jag visste direkt att det var han. Eftersom man är medveten på två plan under sessionen så blev jag först lite förvirrad. Det är ju Christoffer, tänkte jag och var tillbaka i nutid, för att sedan snabbt återvända till mannen vid den döda kroppen på stranden. Jag bad honom att inte vara ledsen, för jag fanns ju här, och jag visste att vi skulle träffas igen. Jag försökte förklara för honom, men han hörde inte.

– Så reste han sig och sprang därifrån, för det kom en massa människor tillbaka, antagligen för att se vad som hänt med mig. Jag såg sedan hur de släpade iväg kroppen i benen så att det blev märken i sanden.

Detta var i huvuddrag Margaretas upplevelse under den första sessionen med Barbara Findeisen.

Mördad för äktenskapsbrott

Sensar Barbara att Margareta måste gå tillbaka till händelser före det som skedde på stranden för att få reda på varför hon låg där, misshandlad till döds. I flera nya sessioner grävdes genom Barbaras frågor ytterligare händelser fram ur detta tidigare liv.

– Jag fick reda på varför jag blev ihjälslagen. Jag levde då i ett samhälle som var starkt religiöst. Man läste Bibeln som en lagbok. Och jag blev antagligen straffad för äktenskapsbrott med den man som sörjde mig på stranden och som var gift. Förmodligen var det inte meningen att jag skulle dö, bara få mig en läxa.

– Mannen kunde inte hjälpa mig, utan höll sig undan. Annars skulle han själv ha blivit straffad. Jag tror att det förhöll sig så, men är inte säker.

Margareta säger att när man kommer i ett sådant tillstånd att man upplever tidigare liv, då blir man den människan som hon var *då* med de kunskaper hon hade *då*.

– Jag var förmodligen väldigt okunnig i det livet. Barbara frågade mig i vilket land jag levde, men jag visste det inte.

Vilken nytta har nu Margareta haft av reinkarnationssessionerna?

– Barbara säger att hemska händelser och känslor som man har i den våldsamma dödens närhet och som man inte hinner bearbeta, stannar kvar i det undermedvetna och påverkar en i flera följande liv. Genom att återuppleva dem och inse var orsaken till problemen finns, kan man komma tillrätta med dem.

– Att jag i flera tidigare liv blivit dödad – misshandlad till döds i ett liv, halshuggen i ett annat och ihjälstucken på ett slagfält i ett tredje – detta påverkar mig nu.

Margareta menar att hon har "prat för mycket" i tidigare liv, sagt saker som hon inte borde ha sagt, varit sanningssägare och även "stor i käften" – och blivit straffad för det. Därför har hon nu en blockering, en viss rädsla för att prata, och en liten stamning.

– Det intressanta är att rädslan ligger på det undermedvetna planet, säger hon. Jag är inte precis rädd för att tala, men någonting hindrar mig.

Dessa problem – som den som känner Margareta knappt lägger märke till – har inte försvunnit.

– Jag skulle behöva gå tio sessioner till, säger Barbara. Men det har jag varken lust eller råd till. Och jag orkar inte med det.

Margareta har spelat in sessionerna på band. Hon säger att rösten förändras från liv till liv. I ett liv kan man låta väldigt ynkelig, men i ett annat stark och befallande.

– Man känner att man *är* den där andra personen. En helt annan personlighet tar över. Och man upplever händelserna väldigt fysiskt. Det känns i hela kroppen. Och alltsammans kommer på en, man väljer inte ut det, utan det bara kommer hela tiden, liksom minnen som dyker upp ur det omedvetna.

Kan man bryta av det, om man vill? Kan man resa sig upp och gå?

– Jag vet inte. Vid ett tillfälle sa jag till Barbara: "Det här är så fruktansvärt, jag kan inte längre." Men då sa hon: "Gå igenom det, därför att det är genom att gå igenom det som du kan bli fri från det!"

Man i gamla Grekland

Margareta har också minnen av ett liv i Grekland som man. Hon hade makt *då*.

– Plötsligt hamnade jag i ett helt annat liv, där jag inte längre var "offer", utan "bödel". Jag förändrades, kände att jag var oerhört säker, väldigt stark, och jag var karl. Jag upplevde en speciell situation, befann mig i ett rum. Det stod en man framför mig och skrev någonting efter min diktamen. Så blev jag väldigt irriterad på den mannen. Han var slav, och jag hade makt över hans liv. Han gjorde fel, och det var förmodligen inte första gången. I irritation över detta sa jag: "Bort med honom! Jag vill inte se honom mer!" Efteråt ångrade jag mig. Men en man i min ställning kunde inte visa någon svaghet och ta tillbaka en befallning. För om jag visade svaghet, då skulle någon annan, som sökte makt, angripa mig för att röja mig ur vägen. Jag tyckte mycket om den där slaven, men det fick jag inte visa. Och så skickade jag honom till ett trist öde. Förmodligen blev han dödad. Slavar var inte värda något. De var som kreatur. Jag fick en skuld känsla, som jag sedan bär på. (Mitt liv i Grekland avslutades med att jag blev nedstucken på ett slagfält genom förräderi.)

Kvar än i dag i Margareta av den grekiske mannen är att hon många gånger känner sig som man och att hon har väldigt svårt att visa svaghet, hon måste alltid synas stark och kompetent. Dessutom försöker hon undvika att utöva makt gentemot andra människor.

Farlig terapi?

Margareta varnar för reinkarnationsterapi av det slag som Barbara Findeisen bedriver. Barbara åker ifrån sina klienter, lämnar dem med alla upplevelser som behöver bearbetas. Margareta har mått ganska dåligt, sedan hon började gå i terapi hos Barbara. Terapien har förorsakat en psykisk obalans hos henne – som dock nu gett vika.

– Varje gång jag varit hos Barbara har jag kämpat, pratat och gråtit. Sen när jag kommit hem har det inte varit lätt att bara stänga av upplevelsorna, utan de finns kvar i flera dagar, då man har minnena av de förfärliga händelserna i tidigare liv levande för sig. Det känns som att befinna sig i en helt annan värld. Man får ingen hjälp, utan sitter där själv med hela smörjan, alla de hemska sakerna, som man upplever som sina egna minnen. Detta är mycket jobbigt, och det krävs

en enorm psykisk styrka för att klara av det – dessutom bör man ha vänner som är villiga att hjälpa.

Är det verkliga minnen?

Margareta tror att det som kommit upp under reinkarnationssessionerna genom ett slags hypnotisk suggestion är verkliga minnen från tidigare liv. Dessa minnen är nämligen precis likadana som alla andra minnen av förflutna händelser.

Detta är inget som hon själv skapar, understryker hon. Det "kommer upp inifrån", det går inte att styra det. Det finns där och påverkas inte av viljan. Och det känns fysiskt, i hela kroppen, vilket är det mest påtagliga beviset för att det är verkligt.

Intervjuarens reflexion:

Okey, man kan förstå att den som upplever detta blir övertygad om dess verklighet. Men som en utomstående ser det, tycks det kunna vara ett slags drömmar som skapas av omedvetna skikt i psyket. (En vanlig dröm kan man heller inte styra, utan den lever sitt eget liv, som kan vara skrämmande eller angenämt.) Man vet att en hel del av detsom upplevs under riktig regressionshypnos – när den hypnotiserade går in i en hypnotisk sömn – är fantasier, som byggs upp av hågkomster från det nuvarande livet: i dessa "reinkarnationsminnen" kan man till exempel återfinna namn på personer, gator, platser som den hypnotiserade lärt känna i det nuvarande livet.

– Javisst, det kan vara fantasier, medger Margareta. De enda bevis som finns är vad jag själv har upplevt, men det är bara bevis för mig personligen.

Varför kommer då dessa "minnen" upp i medvetandet? Vad utlöser dem?

Margareta berättar hur en session går till:

– Först förbereder jag mig hemma genom att slappna av mycket. Under avslappningen släpper jag fram vissa känslor, låter dem utvecklas. Under en session säger så Barbara: "Gå tillbaka till den där känslan! Vad är det som ger upphov till den? I ett lätt hypnotiserat tillstånd – då man ändå är fullt vaken – tvingas man att gå tillbaka till känslans ursprung.

– I början var jag skeptisk. Jag tänkte att jag inte skulle låta mig styras. Men vad som sker är liksom att en dörr öppnas – och så kommer allting.

Terapeutens ledning har stor betydelse – men inte så mycket terapeut-

tens personlighet. Margareta har själv provat reinkarnationsterapi på andra och fått precis samma slags resultat. Det beror på tekniken, tror hon, inte på någon speciell utstrålning från terapeuten.

– Man måste nog ha något påtagligt att börja med, om man skall komma tillbaka till tidigare liv, säger Margareta. Man kan inte bara säga att "nu vill jag veta var jag har levt tidigare". Man måste ha en *ingång*, och den kan bl a utgöras av starka känslor.

Många liv

Det är minnen från många liv som kommit upp under sessionerna med Barbara Findeisen. I ett liv levde Margareta i Italien. Även i det nuvarande livet har hon bott där, i två år, och känt sig väldigt hemma där.

Vad hon hetat i de tidigare livesn vet hon inte, utom i ett liv i Frankrike, då hon blev halshuggen.

– Namnet bara kom. Jag visste att jag hette Stephanie. Jag sysslade med örter och hjälpte människor. Jag anklagades för att ha dödat en kvinna med mina örter. Det hade jag inte

gjort, men de som var mot mig var så många, och jag kunde inte försvara mig.

Gamla bekanta

Barbara säger att de människor som vi är tillsammans med i det nuvarande livet har vi också känt i tidigare liv. De är gamla bekanta, de allra flesta.

Margareta känner igen sin nuvarande syster från tidigare liv, liksom sin far. Och så Christofer.

– Jag har en alldeles speciell känsla för Christofer säger hon. Det har jag haft ända sedan jag mötte honom första gången. Han är gift. Vi har ett underligt förhållande, kan inte släppa varandra, fast jag gärna vill det, och förmodligen vill han det också. Det går inte att förklara detta på ett förnuftigt sätt.

Intervjuarens slutreflexion:

Kanske finns reinkarnation, kanske inte. Det kan vara verkliga minnen som kommer upp under reinkarnationsterapi. Men det behövs nog mer forskning, innan det går att ge ett säkert svar.

SM

Margareta

Intervju med Barbara Findeisen

"Past life"-terapi

Av Margareta Sundgren-Danell

Barbara

– Vill du beskriva hur en *past life*-session går till?

– Det är väldigt olika. En kvinna hade, när hon kom, en stark känsla att hon befann sig ombord på en båt. Hon fick hålla kvar den känslan, och under sessionen hamnade hon rakt i en händelse där hon tagit med anhöriga och vänner på en båtfärd, som slutat med att alla förolyckades. Händelsen hade inte inträffat i hennes nuvarande liv, utan för flera hundra år sedan och var en orsak till att hon nu plågades av starka skuldskänslor för att ha vållat andra människors död. Jag använde mig i detta fall av en redan befintlig känsla för att nå fram till dess upprinnelse.

– Det finns också patienter som inte har någon bestämd känsla. I stället besvärar de av fysiska obehag, såsom magsmärtor, spänningar i kroppen, ryggproblem. Då använder jag deras symptom som *ingång* till händelser i detta och tidigare liv för att få reda på vad som har orsakat symptomen. Ett exempel är en man som hade en skärande smärta i magen. Jag bad honom beskriva den ingående och sedan föreställa sig vad som kan ha orsakat den. Så småningom kom det fram att han blivit dödad med ett spjut i magen under ett tidigare liv.

– Allt som kommer fram under en *past life*-session tar jag bokstavligt. Säger patienten att det är fåglar i rummet, så tror jag att det är sant, dvs någon gång, någonstans var den situationen verklig för den som upplever den under en *past life*-session. Jag tar ingenting symboliskt, utan anser att det som kommer fram kan vara verkliga orsaker, logiska förklaringar, till problem i det nuvarande livet.

– När inga fysiska symptom kan skönjas, gör vi en regression, en sorts

mind trip. Personen förs ned i ett slags alpha-tillstånd av total avslappning. Några kallar det hypnos eller hypnotisk trans, andra kallar det fantasi-tripp. Man är inte helt omedveten om vad som händer som i hypnos, utan man har kontakt med terapeuten. Personen förs tillbaka till en tidpunkt strax före den händelse som kan vara grundorsaken till hans problem. Denna "händelse" upplevs ibland som starka känslor och ibland som bilder, men oftast som bådadera. Det är väsentligt att personen får gå djupt in i händelsen för att på så sätt avsluta den. Händelser som stannar kvar i människans medvetande och som påverkar hennes beteende på ett eller annat sätt, är en oavslutad händelse. Ofta måste man återvända till samma *past life*-upplevelse om och om igen eller till en liknande upplevelse i en annan tid för att bli fullständigt fri från de tvångsföreställningar den skapat. Varje gång vi reagerar oförklarligt i en speciell situation – dvs en situation som liknar en tidigare oavslutad händelse – så är det precis som att trycka på en knapp och vi är tillbaka i den gamla situationen, beter oss och känner på samma sätt som då. Vårt liv styrs således av dessa oavslutade händelser, och *past life*-terapi går ut på att medvetandegöra dessa både intellektuellt och emotionellt.

– Har du haft patienter som inte kunnat erinra sig tidigare liv?

– Ja. Dessa personer kan inte medvetet finna något samband mellan tidigare liv och sina problem.

– Kan man hjälpa en person med *past life*-terapi, om han inte tror på tidigare liv?

– Ja, det är inte nödvändigt att tro på reinkarnation för att gå i min terapi! Jag arbetar också med symbo-

ler och händelser i detta liv.

– Under en av våra sessioner hade jag en *past life*-upplevelse där jag var tillsammans med en person som jag känner i detta liv. Han såg visserligen inte ut som nu, men jag var förvissad om att det var han. Jag har haft svårt att kalla denna person vid hans nuvarande namn – särskilt i början av vår bekantskap. Vår relation är mycket märklig. Kan jag dra några slutsatser av detta?

– Varje människa som är betydelsefull för dig i ditt liv har du förmodligen träffat under tidigare inkarnationer. Dina barn, föräldrar, vänner, din käresta etc träffar du om och om igen så länge ni har oavslutade relationer till varandra.

– Har någon beskrivit sig själv som djur i *past life*-terapi?

– Ja, många! Morris Netherton arbetar ofta på denna nivå. Han menar att grundläggande problem och beteenden härrör därifrån. Och ibland tycks det vara lättare att gå tillbaka till ett djurstadium för att därifrån symbolisera det väsentliga i problemen. Om det är sant eller ej att man varit ett djur, eller om det rör sig om "minnen" från vår genetiska kod, är ointressant. Det avgörande är att man uppnår syftet med terapin, dvs att hjälpa personen ifråga.

– Har du någon personlig upplevelse att ha varit djur?

– Ja, under en *past life*-session fick jag en stark känsla av att vara en varghona som lämnade sina ungar för att dricka vatten och blev dödad. Min sista vargtanke – förmodligen på en instinktiv nivå – var oro för mina ungar. Innan jag började gå i terapi kunde jag aldrig lämna mina barn utan att bli förfärligt oroad. Den känslan är borta nu. Jag har också upplevt

mig vara en sorts havsdjur eller växt, som levde i en symbiotisk relation till en krabba, dvs jag var fastvuxen på den, och under en storm skildes vi åt. Denna skilsmässa var oerhört smärtsam. Det intressanta är att "krabban" ifråga, som numera är en god vän till mig, själv haft samma upplevelse under en *past life*-session. När vi träffades i detta liv blev jag som förbyt看t och lämnade min man, allt, för hans skull. Jag var tvungen att vara tillsammans med honom. Mitt sätt att reagera var helt tvångsbetonat. Jag brukar inte bete mig så, och han var inte ens min typ. Jag visste att mitt beteende var neurotiskt, men var oförmögan att förändra det. Vår första smärtsamma skilsmässa som havsdjur upprepades i flera liv, i nya existenser, nya kroppar. Slutligen hade ett bestämt beteendemönster uppstått, och när vi åter träffades, föll vi automatiskt in i detta. Genom att återuppleva våra tidigare relationer – vilket tog lång tid och var plågsamt för oss båda – kunde vi bli fria. Vi fullbordade, eller avslutade, vårt förhållande kan man säga!

– Kan det inte vara så att man fantiserar ihop sina minnen under *past life*-sessionerna, att det är det undermedvetnas sätt att kommunicera genom symboler, liksom i drömmar?

– Jag tar som nämnt allt som sägs under terapin bokstavligen. Men det kan ju vara så att patienten hittar på sina upplevelser. Man frågar sig då: Varför fantiserar han inte ihop ett trevligare liv? Varför får jag så sällan höra om berömdheter som utför stora ting? Varför reagerar personen med fysiska smärtor, när han beskriver hur hans kropp skadas? När en person gråter eller skriker av rädsla under det han berättar vad som händer honom i det tidigare livet, är det en fantasiupplevelse eller... Vi har en tendens att betrakta fantasier som överkliga. Men förutsättningar för en viss typ av fantasier finns i vårt undermedvetna. Andra frågor: Hur kommer det sig att jag reagerar tvångsmässigt i vissa situationer medan du inte gör det? Varför har en del människor ett brinnande intresse för indianer och andra inte? En förklaring kan vara att de varit indianer i tidigare liv. Jag har träffat många skandinaver som upplevt tidigare liv som indianer.

– Hur länge har du arbetat med *past life*-terapi, eller reinkarnationsterapi, som det kallas på svenska?

– I ungefär fem år. I början av min terapeutverksamhet använde jag traditionella metoder och tolkningar.

Fastän jag hade läst om reinkarnation, Edgar Cayce etc, så satte jag inte tidigare liv i förbindelse med mina patienters upplevelser. Många hade vad jag idag kallar *past life*-erfarenheter, men jag tolkade dessa symboliskt. Sedan deltog jag i en kongress, där jag träffade Morris Netherton, Edith Fiore och Helen Wambach. De var välutbildade, duktiga människor, som arbetade med *past life*-terapi. Jag började gå i terapi hos Morris Netherton, eftersom det fanns problem i mitt eget liv som jag inte kunnat komma tillrätta med. Till en början var detta helt för min egen skull, men sedan fick jag utbildning hos honom. Jag minns särskilt hur jag under en terapisession fick en upplevelse av att min mor försökte abortera mig. (Själv har jag gjort ett par aborter som varit skakande händelser.) Jag fick då en klar insikt om att livet inte börjar med befruktningen, utan är kontinuerligt.

– Hur förändras en människa som gått i *past life*-terapi?

– Först och främst blir hon fri från tvångsmässigt beteende. Jag tror också hon blir en bättre människa, moraliskt sett. Hon får svårare att inta en fördömande attityd till sina medmänniskor, eftersom hon vet att vi alla har gjort både onda och goda gärningar. Man kan gå tillbaka och titta på många tidigare liv, som har motsatt innehåll, t ex ett liv där man orsakat människors död och skada, och ett annat liv där man själv torteras och plågas till döds eller lever som krympling eller blind, och ett tredje liv där man tjänar och hjälper andra. Vi har redan betalt vår skuld och sonat våra brott. Vi är redan förlåtna. Glöm det gamla! Men vårt ego har inte förstått detta, utan sitter fast i skuld känslor och neurotiska beteenden. Genom terapi kan man lösa upp dessa känslor och bli en mer verklig människa, en som lever i nuet, accepterar sin livssituation och försöker hjälpa andra efter förmåga.

Barbara Findeisen kommer till Sverige två gånger om året och ger reinkarnationsterapi och Star-terapi. Det senare innebär tre veckors intensiv terapi i grupp. Vanligtvis arbetar hon i Palo Alto, Kalifornien, på ett center tillsammans med en grupp psykoterapeuter med reinkarnationsterapi, primal- och Star-terapi. Hon arbetar också i Denver, Kolorado.

Anm. Fil kand Margareta Sundgren-Danell arbetar som akupunktör och läser psykologi på Stockholms universitet.

Louisa Rhine död

Dr Louisa E. Rhine, "parapsykologins första dam", avled den 17 mars i år, 91 år gammal. Hon gifte sig med Joseph B. Rhine 1920, när de båda studerade biologi vid Chicago-universitetet. J.B. Rhine (1895 – 1980) blev den store pionjären för den moderna experimentella parapsykologin, och hans hustru var hans närmaste medarbetare. Men Louisa Rhine utförde också egen, självständig forskning, och hon skrev böcker, där hon för lekmän förklarade vad parapsykologi är för något.

Louisa Rhine var speciellt intresserad av spontanfall och psykokenesi, och hon hade den största existerande samlingen rapporter om sådana fall.

Djurförsöken minskar!

431 980 djur gick åt i svenska djurförsök under 1982. Läkemedelsindustrin använder mer än hälften av försöksdjuren. Största enskilda djurförbrukare är AB Astra. De har använt över 100 000 djur 1982.

1977 användes nära en miljon försöksdjur i Sverige. Då påstod djurförsökarna att de skulle "behöva" än fler djur i framtiden. I stället har djurantalet på några år minskat med hälften. Minskningen beror på att opinionen mot djurförsök nu har blivit stark, på att djuren har blivit dyrare och svårare att få tag på, på att en del forskare har gått över till alternativa metoder och därmed sparat djur och på att det finns etiska nämnder som skall bedöma djurförsöken i förväg.

Källa: tidskriften *Djurens rätt!* nr 2, 1983.

Söker Du...

- Vidare kunskap om Dig själv.
- Perspektiv på egen växt och utveckling.
- Personligt syfte och djupare livsmedning.
- Utbildad psykolog som partner för samtal.
- Djupare förståelse för och hjälp till bearbetning av personlig kris.

Kontakta

**Jan Romander för
astrologisk konsultation**
Tel: 08-42 61 39

Den hundrade apan

Känner du till historien om den hundrade apan? Biologen Lyall Watson berättar den i sin bok *Lifetide*. Japaniska apor på en ö studerades av vetenskapsmän. Aporna gavs ett nytt slags mat, som de var obekanta med, nämligen nyupptagna, smutsiga potatisar. Aporna gillade smaken, men inte smutsen. De var tveksamma om de skulle äta potatisarna. En 18 månader gammal aphon löste problemet genom att skölja potatisarna i en bäck. Sedan lärde hon andra apor att göra likadant. Allt fler apor sköljde sina potatisar. Till slut, efter några år, lade vetenskapsmännen märke till att *alla* aporna sköljde sina potatisar, ja även apor på andra öar och på fastlandet gjorde det.

Det verkar vara så att när ett visst antal apor hade det nya beteendet, så blev det allmänt. Om man nu för resonemangets skull antar, skriver Lyall Watson, att antalet potatistvättare var 99 och tiden var 11.00 på morgonen en torsdag, när ännu en potatistvättare tillkom, då överstegs med den hundrade apan en tröskel, passerades en avgörande punkt, ty därefter började nästan alla i apkolonin att tvätta sina potatisar.

Watson tror att den hundrade apanfenomenet kan förklara hur många idéer och bruk sprider sig i vår kultur. Det kan vara så att när tillräckligt många av oss håller en sak för sann, då blir den sann för alla...

Fenomenet med den hundrade apan stämmer väl överens med den brittiske biologen Rupert Sheldrakes teorier om formbildningsfält. Sheldrake menar att när en form, eller ett beteende, upprepas, så stärks det aktuella formbildningsfältet. När exempelvis ett stort antal apor betar sig på ett bestämt sätt, då har formbildningsfältet för det beteendet blivit så starkt att alla apor får en stark tendens att bete sig så. Och, likaså, när ett stort antal människor tänker och betar sig på ett bestämt sätt, då blir tendensen till detta tänkande och beteende så stark att alla människor börjar tänka och handla på samma sätt.

Man vet ju inte hur många apor som måste tvätta sina potatisar för att alla

skall göra det – och inte hur många människor som måste ha vissa tankar för att de tankarna skall slå igenom. Men när det blir tillräckligt många, alltså när "den hundrade apan" tillkommit, då händer det...

Detta fenomen – "den hundrade apan" – har Ken Keyes Jr från Oregon, USA, tagit till utgångspunkt för en fredsbok, som fått titeln *Den hundrade apan*. Den är översatt till svenska av Karin och Rune Olausson, illustrerad av Lena Olausson och utgiven av Förlagshuset Hagaberg, Angarn, 186 00 Vallentuna. (Det finns ytterligare en översättning av boken till svenska. Den kan erhållas från Föreningen Den Hundrade Apan, c/o Sundström, Stockholmsvägen 53, 122 32 Enskede.)

Du kan vara den hundrade apan! menar Ken Keyes – just du. Du kan vara den person som blir avgörande för att betydelsefulla förändringar skall kunna ske. Din medvetenhet, din insats, kan rädda världen!

Ken Keyes bok är fåordig och lättläst: ca 150 glest tryckta sidor. I pregnant formulering koncentrerar den sig kring väsentliga aspekter av världssituationen.

Ett exempel: "Daniel Ellsberg, som var sekreterare till förre amerikanske försvarsmministern Robert McNamara, påminner om en olycka 1961 då ett flygplan som

hade en 24-megatons bomb ombord störtade i delstaten North Carolina.

Vid nedslaget fungerade inte fem av de sex sammanlänkade säkerhetsanordningarna på bomben. Bara ett av dessa relän hindrade alltså bomben från att släppa loss en sprängstyrka motsvarande tusen atombomber av Nagasaki-typ.

Vi har haft tur – än så länge!"

Ett annat exempel:

"Vårt sätt att uppfatta allt som vi-mot-dem i stället för vi-och-dem skapar en förödande känslomässig och moralisk avskärmning hos oss.

Om människan inte kan lära sig att komma överens med sig själv, kommer hon snart att utrota sig själv."

Ett tredje exempel:

"Jordens befolkning gör nu av med en miljon dollar i minuten på kapprustningen!"

Så fort vi stoppar förberedelserna för att spränga varandra i luften kommer vi att upptäcka, att vi har pengar att avhjälpa hela världens brist på mat, vatten och bostäder."

Det här är en bok du behöver. Den beskriver mänsklighetens situation nu, livet på krutdurken.

Boken tecknar hotet just som det är. Vi är i en fruktansvärd fara. Men det finns en framtid. Det finns en väg in i framtiden.

SM

Eva Moberg:

En ny tidsålder

Sen länge har man i kulturlivet blivit vida mer uppskattad för fräna, genomskådande världsbilder och skningslöst dissekerande människoskildringar än för berättelser om det goda, det läkande, det hoppfulla. En begriplig reaktion på tidigare solid förljugenhet. Men jag skulle vilja påstå, att vi nu länge har haft en kulturens dubbelmoral med omvända förtecken.

Förr slog man vakt om höga värden som trohet, renhet, fosterlandskärlek och pliktuppfyllelse i litteraturen, medan man i sitt eget liv omsorgsfullt dolde en rakt motsatt moral. Nu har böcker, teaterpjäser och kultursidor sen länge fyllts med en frätande svart-syn, en förtvivlan, en total misstro mot alla värden och mot mänsklig "hygglighet". De utövande själva skulle ha hängt sej för längesen om de verkligen trodde på vad de skrev, för att inte tala om vad som skulle ha hänt om alla andra gjorde det.

I stället lever de ett ofta mycket angenämt liv tack vare hemliga rester av värden i sina liv. Värden som trofasthet, vänskap, hygglighet, sanningsträvan, skönhetslängtan. Kan-ske invagar de rentav sina barn i tron att det finns något som är gott hos människorna. Men om de verkligen skrev om det som ger deras liv mening och lyster kan de riskera att bli betraktade som omedvetna, banala, idylliserande, småborgerliga, eller värst av allt, anti-intellektuella fascister.

Jag hade länge undrat hur vi skulle kunna undvika undergången om vår bild av människan är i grunden svart och livet endast är en slumpmässigt uppkommen kemisk process. Jag undrade varifrån man skulle få kraften att tro på en framtid för människan. En varelse som visat sej i stånd till en ondska som övergår hennes egen fattningsförmåga. Utan tro på att förändringen är möjlig blir den definitivt omöjlig.

Under några år, särskilt sen mitt barn föddes, hade jag starkt upplevt

sanningen i Wallace Stevens ord:

*"After the final no there comes a yes
And on that yes the future of the world
depends."*

Jag började förstå att den välmående hopplösheten, den energiska svartsynen, kunde blomstra för att man helt enkelt ännu inte hade nått ner till "the final no".

Ett ja, eller källsprången till det, kunde jag bara finna i kärleken, i egna barndomsminnen, i barnet, i naturen, i leken, drömmen och fantasin, i kvinnohistorien, i andligt utvecklade människor. Jag fann stöd för tron på en annan möjlig utveckling både i rapporter om livssynen hos de utplåningshotade befolkningarna i olika delar av världen och i de rykande färskna rönen om det mänskliga psykets potentiella utvecklingsmöjligheter.

I allt detta, visade det sej plötsligt mot slutet av 1970-talet, var jag bara en bland hundratusentals andra sökande människor i många länder, som kommit fram till detsamma – att ett nej inte går att leva med. Som ville säga ja utan att därför tvingas in i något system, i förenklingar, skenkonflikter och stupida polariseringar.

Det började välla fram en ymnig flod av böcker och tidskrifter från andra länder – flertalet från USA – som alla på olika sätt stödde och bidrog till att fördjupa försöken att skapa en ny grund för framtidshopp i tomrummet efter det krossade. Det var ett väldigt spektrum från naturvetenskap till zenbuddhism, från ekologisk praktik till sufism, från holistisk medicin till transpersonell psykologi, från Wilhelm Reich till C G Jung. En del av detta var långtifrån nytt men hade varit dåligt känt och förstått i Sverige. Skulle jag försöka ge en bild av allt detta skulle det behövas en särskild bok, och en mycket omfattande sådan.

Det visade sej att just dessa böcker

också var vägledare och inspirationskällor för hundratusentals andra i dag. Framtiden tedde sej inte längre fullt så ohygglig och förutbestämd. Det blev naturligt att sympatisera med detta något, som ibland kallades New Age, eller den nya tidsåldern. Jag väntade på att massmedia, åtminstone kultursidorna, skulle ta upp denna oerhört stimulerande strömning och informera läsarna om den. Men ingenting sågs till. I stället klagades som vanligt över intigheten i vår tid, engagemangets död och hoppets frånvaro i de ungas liv.

Så hände det sej att några idealister inom personalkonsultbranschen, företaget Pedagogik & Produktion, arrangerade några konferenser, där de nya, ibland uråldriga idéerna presenterades på ett okonventionellt sätt. Till min häpnad beskrevs dessa givande tilldragelser på två stora kultursidor av personer som aldrig hade varit där. De förklarades vara kommersiella jippon i skumma syften. MRA (Moral ReArmament) från 30-talet nämndes som en parallell – särskilt komiskt eftersom New Age kommer ur avståndstagandet från antingen- eller- tänkande och all slags totalitarism.

En del tycktes helt enkelt förväxla holism, strävan till helhetssyn, med totalitära tendenser. Totalitarism är strävan hos delen att underordna helheten under sina villkor. Strävan till helhetssyn är tvärtom att ta hänsyn också till det skenbart obetydliga, till de ännu så utforskade samband som gör att allting får konsekvenser på något plan för allting annat.

New Age började nu omnämnas i spalterna som något flummigt och kvasireligiöst, ett "hopkok av allsköns vidskepelser". I namn av något slags intellektuell renhållning tillät man sej den mest häpnadsväckande ointellektuella hållning: man utdömde något enbart på grund av rykten och förutfattade meningar. Så småningom visde det sej finnas åtminstone en sida

i pressen, som ägnade tid och utrymme åt att popularisera delar av New Age för en bred läsekrets, nämligen I Dag-sidan i Svenska Dagbladet. Somliga tror då genast att det harmonierar med höger-intressena. Men I Dag-sidan är en självständig enklav i Svenska Dagbladet. Den har inte mer gemensamt med ledarsidan än en vårlök har med en kärntistel, fast båda kan växa på samma ägor.

Säkert pågår en del fiskande i grumligt vatten som vill räkna sej till New Age. Men guskelov finns det ingen som har fullmakt att ingripa och hålla rent och säga: "Ni och ni får inte räkna er hit!" Allt är ännu under explosiv utveckling, flytande och levande. Ett nytt paradigm kan verkligen vara under framväxt, men dess innebörd är ännu långtifrån klar.

Det är intressant med denna starka reaktion mot just "flummighet", mot det ofärdiga, mot obekymrade gränsöverskridanden, tvärvetande och tvärtänkande. Tror man verkligen att något nytt skulle kunna växa fram ur det färdiga och förutsägbara? Att det nya genast kan klassificeras med det gamlas etiketter?

Föraktet från höger är ju inte så överraskande. Föraktet från vänster (kritik är ett för fint ord för den snorkighet som förekommit) går främst ut på att den politiska omedvetenheten och ointresset för klassanalys och maktstrukturer är livsfarligt. Det kan säkert stämma i många fall. Samtidigt är det förstås lite poänglöst att angripa någon som försöker övervinna höger-vänsterlåsningen för att försumma höger-vänsterlåsningen... Men eftersom det inte är fråga om något lärobygge eller något sammanhängande system så står det ju var och en fritt att kombinera kunskaper och inspiration från New Age med sin politiska medvetenhet.

Faktum är att det är just vad vänstern skulle behöva för att återfå den inre spänsten. I tjugotalets Tyskland varnade den då marxistiske psykoanalytikern Wilhelm Reich vid flera tillfällen vänstergrupperna för att försumma de icke-materiella sidorna av livet, människornas inre. På så sätt lämnar vi fältet fritt för högerkrafterna på den viktigaste punkten, medan vi sitter upp över öronen i ekonomiska analyser som inte förmår engagera människornas hjärtan, skrev Reich ungefär.

Och nog fick han rätt så det för-slog.

Ur boken "Vad tar vi oss för?", Timo förlag AB.

Psi-bluff i USA

1979 tog två unga illusionister, 18 och 17 år gamla, kontakt med illusionisten James Randi, berömde honom för hans frispråkiga kritik av medier och psykiker och erbjöd sig hjälpa till att avslöja humbugsmakare. Detta ledde till att ungdomarna, Steven Shaw och Michael Edwards, sökte upp bland andra professorer i fysik vid Washington-universitetet i St. Louis Peter Phillips, som bedriver parapsykologisk forskning med pengar från en donation.

De unga männen kom var för sig till universitetet och ville för Phillips demonstrera sin "paranormala förmåga" som i verkligheten var en skicklighet att utföra illusionisttrick.

Tidskriften Discover uppger att professor Phillips blev fullständigt lurad. 120 timmar pågick undersökningen av de båda illusionisternas "psykiska förmåga". Tidskriften citerar Phillips som sagt att "dessa två pojkar är de mest pålitliga personer som vi har studerat – men vad jag vill ha fram är bevis som kan övertyga en massa andra om att pojkar har paranormal förmåga".

Discover beskriver hur illusionisterna bar sig åt för att lura professorerna.

Men, blev Peter Phillips verkligen lurad? Tidningarna i St. Louis ger en annan bild av vad som skedde. Tillfrågad om han blivit lurad säger Phillips till tidningen Globe-Democrat: "De anser att de lurade oss. Men det anser inte vi. Det enda som verkligen räknas

inom vetenskapen är slutgiltigt publicerade anspråk, och sådana hade vi aldrig."

Phillips var mycket försiktig i uttalanden han gjorde. Exempelvis sa han att "det finns vanliga förklaringar till dessa effekter" och att "fastän åtskilligt av intresse skedde, så påstår vi inte att vi har fått avgörande bevis för psykisk förmåga". Phillips sa också: "Vi fick några intressanta preliminära resultat, men bestämde till slut att vi ingenting kunde göra." Tvärtemot vad Randi påstår hade Phillips upptäckt att ju strängare kontrollen var, desto mindre kunde ungdomarna åstadkomma.

Det var alltså illusionisten Randi som låg bakom bluffen som riktades mot Peter Phillips. Meningarna är delade om hans alla angrepp på parapsykologin. Marcello Truzzi, som också är kritisk till den psykiska forskningen, men inte helt negativ, anser att "Randi skadar parapsykologin med sina stora överdrifter". Parapsykologen Charles Tart tror att Randis mål är att sätta stopp för den parapsykologiska forskningen.

Tidskriften Discover menar att den parapsykologiska organisationens avslutning till den amerikanska föreningen för vetenskapens främjande bör tas under omprövning av det vetenskapliga samfundet.

Källa: En artikel av Curtis Fuller i den amerikanska tidskriften Fate, juni 1983.

EXTRA-ERBJUDANDE TILL DIG!

Fyll i och posta den här portofria kupongen så får du ALTERNATIVET i brevlådan ett helt kvartal för bara

49:-

ALTERNATIVET - veckotidningen som sätter miljön, naturen, livet, människorna, politiken och de nya idéerna i centrum. ALTERNATIVET - Den Gröna Tidningen.

JA, jag vill prenumerera på Alternativet och betalar extrapriset 49:- för ett kvartal (ordinarie pris 65:-)

Namn Tel.....

Adress

Postadress

(Du kan också betala prenumerationsavgiften direkt på postgiro: 24 15 82 - 6. Då ska du inte posta den här kupongen).

Frankeras
ej
ALTERNATIVET
betalar portot

ALTERNATIVET

Svarspost
Kundnummer 312 140 00
100 61 STOCKHOLM

Eldvandring – en väg att utvidga verkligheten?

Av Nils-Olof Jacobson

”Att gå över glödande kol – en väg till frigörelse?” frågar Pratima Bergman och Monica Seilitz i sin artikel i Sökaren nr 8, där de berättar om hur det var att inte gå på eld med Tolly Burkan. Jag vill berätta hur det kan vara att gå på eld, och förbereda sig för det.

Det kom ett brev om en kurs: ”Självförverkligande och livsglädje, kurs med Tolly & Peggy Burkan. Denna kurs ger oss en praktisk vägledning till inre frigörelse och utveckling. Under veckändan riktar vi in oss på att lösa upp blockeringar och beteendemönster som hindrar oss från att leva i harmoni med oss själva och andra... En av grundtankarna är att vi har kraft att förändra när vi tänker positivt. Vi använder bl a frigörande andning (rebirthing). Kursen avslutas med en separat workshop, 'Att gå på glödande kol'.”

Jag deltog i kursen tillsammans med femton andra. Två intensiva dagar, som jag upplevde oerhört stimulerande och som gav en verklig ”kick” till mer medvetet arbete på olika personliga områden. Människor motiveras till handling bara av två saker: önskan eller fruktan, sa Peggy. Kursen handlade om hur man kan arbeta för att klargöra och förverkliga sina önskningar. Frukten tar vi itu med på söndag kväll, sa Tolly.

Söndag kväll vid 18-tiden samlas vi sexton och nio nytillkomna på en gård uppe på Linderödsåsen i Skåne. Vädret är torrt och varmt, det har inte regnat på två veckor. Vi får börja med att skriva under papper där var och en intygar att man är där frivilligt, att man påtar sig det fulla ansvaret för alla skador som kan inträffa om man går på elden, och att man fritar Tolly från allt ansvar. Fram till nu har eldvandringen varit något lockande och spännande någon gång i framtiden – nu är det plötsligt allvar.

Vi sjunger en stund, svängiga spirituals, och Tolly berättar hur kvällen ska förlöpa. Alla får presentera sig och säga varför de har kommit, och belö-

nas med en applåd för sitt mod.

Tolly talar om frukten och hur den kan övervinnas, som Pratima och Monica har berättat om. Det handlar i kväll inte om att gå på eld, säger han. Det handlar om att övervinna frukten – elden är bara en symbol för frukten. Han talar intensivt och engagerat, över ett brett känsleregister, från allvar till ironi och komik. Hangör några trollkonster för att visa hur det vi tror är verkligt kan vara ren illusion. ”De här konsterna har jag lärt mig ur en bok. Materialet jag använder kan köpas i vilken pappershandel som helst. Den som är tillräckligt uppmärksam kan se hur jag gör.” Men vi är inte uppmärksamma nog. De flesta tricken kan ingen avslöja. De är fortfarande ett mysterium för mig, vilket retar mig något. – Sedan får vi dela upp oss parvis och berätta för varandra om våra rädslor.

Det är dags att tända elden. Vi går upp på en hög gräsbevuxen kulle intill gården. Var och en tar med sig några vedträn, stora och små. Några bär upp hinkar med vatten. Tolly bygger omsorgsfullt upp en rund brasa, ca 60 cm i diameter och höjd. Vi samlas i cirkel runt om och sjunger ”OM” medan han tänder elden. Från och med nu är all fotografering förbjuden. Tolly ber en bön till ”den store anden” att detta ska bli en helande upplevelse och att ingen ska bränna sig i kväll. Tysta går vi ner till huset.

Tolly talar om eldvandring i olika kulturer, hur han har gått igenom all litteratur han kunnat finna om sådant. Själv har han som längst gått åtta meter på eld. I en artikel i *New York Times* för något halvår sedan hade han läst en skildring från en religiös ceremoni i Japan, där munkar gick på en 70 meter lång glödbädd. Den amerikanska som skrev artikeln hade själv gått på elden, utan skador. Året efter återvände han till samma ceremoni. När han nu såg elden slogs han av tanken ”det här är inte möjligt”. Trots det gick han – och brände sig så att han

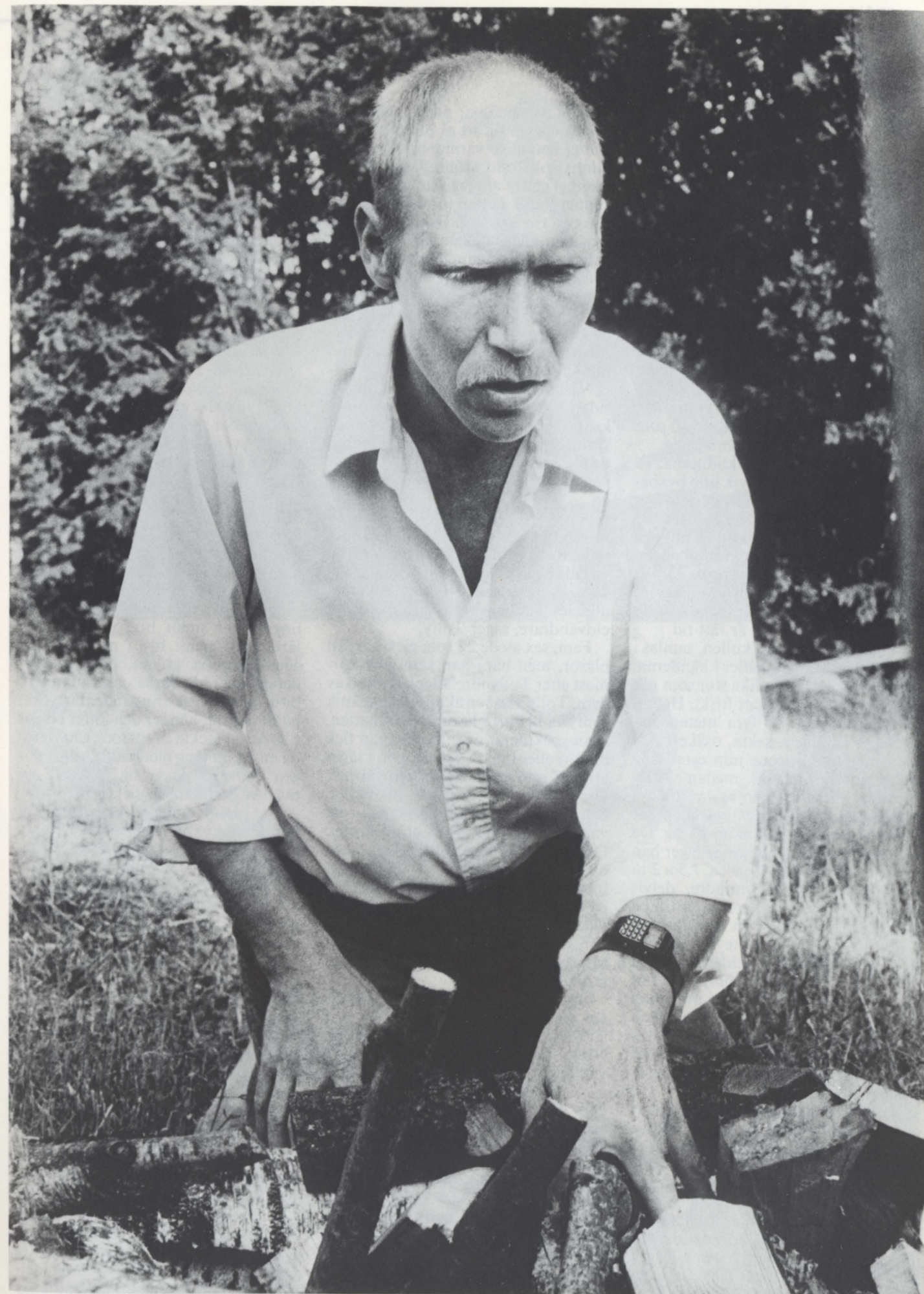
fick tillbringa tre veckor på sjukhus. Det finns gott om beskrivningar av eldceremonier där människor har skadats allvarligt, även dödligt. Elden är inte att leka med, säger Tolly. Temperaturen har mätts till 650 grader, så *var uppmärksam* (pay attention)!

Tolly beskriver hur man ska gå på elden om man vill bränna sig, och om man inte vill bränna sig. *Var uppmärksam* – inte på ditt huvud, för det säger att du kommer att bränna dig, utan på dina fötter. De talar om att det är hett, ungefär som riktigt solvärmd asfalt. Är du barfota på sådan står du inte stilla – du går för att komma dit du vill. Gå på samma sätt nu.

Det vi ska göra i kväll är inga cirkuskonster, utan en andlig erfarenhet, en helande upplevelse. Därför är fotografering förbjuden, det skulle störa koncentrationen. Du får inte heller gå mer än en gång även om du skulle vilja. Annars blir det lätt en ”egotripp”! – jag gick fyra gånger, hur många gick du?

Du måste vara beredd på det värsta och kunna acceptera det känslomässigt. Det värsta skulle kunna vara att bränna dig så att du blir invalid, eller att dö. Kan du inte känslomässigt acceptera det ska du inte gå. Men när du väl har accepterat det värsta så är nästa steg att föreställa dig och önska det bästa, att gå oskadd. Koncentrera dig på din andlige ledare om du har någon, eller tänk dig omgiven av vitt ljus, eller se dig gå på svalkande vått gräs. Lyssna till din inre ledning, och bestäm dig för att gå eller att inte gå. I somliga situationer kan det kräva lika stort mod att inte gå över elden som att gå. När du tar det första steget har du egentligen redan genomfört det du vill göra. När du kommer genom elden, tacka det inom dig själv som har fått dig att genomföra detta. Vi håller vatten på andra sidan elden, stå i det våta gräset en stund, det förebygger blåsor om du bränner dig.

Tolly berättar att han själv har gått genom elden hundratals gånger, och fått blåsor ibland. Han sätter det i

Tolly Burkan

Bilder Bo Wiberg

samband med vad han tänkte innan han gick. Av de 3 000 personer han lett genom elden har bara två fått allvarligare brännskador. En var i början, när Tolly fortfarande tillät fotografering, och mannen gick trots att hans inre röst sa att han inte skulle. En kvinna som brände sig menar Tolly också gick av fel motiv.

Kan jag gå även om jag är rädd? undrar någon. Naturligtvis, säger Tolly – du kommer att vara rädd. Precis som jag med min höjdskräck var rädd när jag skulle hoppa ner från ett flygplan. Men jag hoppade ändå. Om du följer din inre ledning kan du gå, med din rädsla, och övervinna den. Din kropp kommer att göra vad som behövs så att du inte bränner dig.

Så får vi de sista instruktionerna: Ta av strumpor och skor, vik upp byxben. Det gäller alla, även de som har bestämt sig för att inte gå. Ingen får säga något förrän vi kommer tillbaka till huset. Ingen får påverka någon annan att gå, eller att inte gå. Vi sjunger en sång medan jag rakar ut elden, sedan går jag, och var och en går när du känner att det är rätt tid.

Vi går tysta upp på kullen, samlas i ring runt elden och håller i händerna. Elden verkar nästan lika stor som när den tändes, och brinner friskt. Hettan känns påtaglig, på fyra meters avstånd. Vi sjunger, sakta, osäkert och tvekan (åtminstone min egen sång låter ganska darrig) medan Tolly rakar ut elden med en kratta. Ibland doppar han krattan i vatten, det ryker och fräser. Han tar god tid på sig. De stora brinnande klabbarna lägger han som längskanter på en ca 1,5 x 2 m stor rektangel. Den mindre, delvis förkolnade veden rakar han ut till en glödbädd i mitten. Den förefaller bli 5–10 cm hög. Tankar far igenom mitt medvetande – ska elden verkligen brinna så friskt när han börjar raka ut den, borde den inte ha brunnit ihop lite mer, vet han verkligen vad han gör? Jag kan känna värmen från elden som en högst påtaglig symbol för all rädsla jag någonsin har upplevt. Jag är rädd.

Tolly håller lite vatten på ena sidan elden, men tycks ändra sig och blöter gräset på andra sidan elden med flera hinkar vatten. Han granskar glödbädden – färdig. Han går över den med ganska raska, bestämda steg, och vinkar fritt fram. Först går en man nästan marscherande. Han hoppar till på första steget – aj, det gjorde ont. Några småspringer, andra går långsamt. Jag närmar mig elden. Jag är inte medveten om någon inre ledning, men väl en stark önskan. Första steget känns

ojämnt och knöligt, precis som man kan föreställa sig att gå på träkol. Det känns betydligt varmare än vad jag minns solvärmd asfalt. Jag har fullständigt glömt allt jag skulle tänka på, känner bara hettan under fötterna. Ett, två, tre, fyra steg. Det tar bara tre, fyra sekunder, så står jag i det våta gräset på andra sidan. Det bränner och sticker i fötterna, men ingen smärta. Jag glömmer alldeles att tacka mitt högre jag, är bara medveten om att just ha gått över glödande kol. Jag undersöker fotsulorna och finner till min förvåning inga blåsor.

Nästan alla har samlats på andra sidan elden. Tolly säger "en minut kvar". Svante, 8 år, tvekar och springer sen fram mot elden, genom den i sin mors famn. Tolly håller vatten på elden, och vi går tysta tillbaka.

Nere vid huset blir stämningen uppsluppen, några verkar helt exalterade. Rolf, värd på stället, bjuder runt en låda cigarrer. Vi går in och talar om våra upplevelser. Ni kom hit som alldeles vanliga svenskar, nu är ni eldvandrare, säger Tolly.

Fem, sex av de 22 som gick har fått blåsor, men bara han som gick närmast efter Tolly förefaller besvärad av dem. Tolly visar en akupressur-teknik som ska ta bort blåsorna över natten. Man spekulerar över varför man fick blåsor, eller inte fick. En kvinna säger att hon inte alls tyckte elden var het. Gräset framför elden var ju fuktigt, och det förklarar alltsammans – det var egentligen inte alls så märkvärdigt. Du är fri att ta med dig hem vilken tro du vill, säger Tolly allvarligt. Någon frågar om han inte har en kurs i att gå på vatten också. Den har vi på vintern, säger Tolly. Kursen upplöses i applåder, skratt, förfriskningar och allmänt samspråk, och till slut de oundvikliga färvälkramarna.

Jag kör hemåt medan sommarkvällen sakta mörknar. Det bränner och sticker i fötterna, men ingen smärta. Nästa morgon känns de helt som vanligt.

När detta skrivs, nästan en månad senare, kan jag klart minnas rädslan inför elden och den korta men intensiva upplevelsen att gå över den.

Jag läser om eldvandring, hur människor skadas och dör även vid religiösa ceremonier. Den danske journalisten Johannes Christiansen berättar i boken *KAVADI – En rejse till Østens mystik* (Spektrum, 1964) om eldvandring som han ser i Singapore. En man trampar fel i den åtta meter långa elden, faller. Han får tredje gradens

brännskador på armar och ben, men fötterna är närmast oskadade. En kvinna bär sitt spädbarn över sitt huvud, som en hyllning åt gudarna. Hon trampar också fel när hon kommer in i elden, snubblar till och tappar barnet. Det faller ner på elden och brinner upp, medan hon går vidare till synes helt frånvarande, i trans.

Preben Plum är en pensionerad dansk medicinprofessor, som har skrivit en intressant bok om spontanfall i parapsykologin: *Mystik, Mirakler og Videnskab* (Centrum, 1982). Han refererar en artikel i *Journal of the American Society for Psychical Research* 1958, där en Mr Coe skriver om sina studier och erfarenheter av eldmagi. Även västerlänningar kan, om man får tro Coe, handskas på liknande sätt med eld som det Per Sellmann så fascinerade beskriver från Haiti i Sökaren nr 8. Coe säger sig ha gjort följande: Berört rödglödande järn med fingrar och tunga, berört smält järn med tungan, böjt rödglödande stålstänger med sina bara fötter, gått på rödglödande järn och sten, doppat fingrarna i smält bly, mässing och järn, tagit smält bly i munnen och genast spottat ut det, hållt rödglödande kol i händerna och i munnen, bitit en bit av ett brinnande trästycke, hållit fingrar, händer och fötter i lågor tills de var täckta av sot, och gått 8 steg på en 14 fot lång glödbädd. Allt tydligen utan att skada sig, och allt av mycket kort varaktighet.

Coe beskriver den intensiva fruktan han kände varje gång han för första gången skulle pröva något av dessa fenomen, trots att han hade läst så mycket och gjort så många för-försök att han var säker på att det kunde göras. "Tron att rödglödande järn skulle ge mig brännskador var så ingrodd att det krävdes en nästan övermänsklig ansträngning för att övervinna den. Varje nytt fenomen jag skulle pröva innebar samma problem, och när det väl var utfört verkade det mindre vanskligt... När jag första gången skulle gå på en bädd av glödande kol upplevde jag fruktan som var ännu starkare än första gången inför glödande järn."

Coe menar att det finns en fysiologisk förklaring till att elden inte skadar, och antar att det tunna lager vattenånga som bildas mellan huden och det heta föremålet är tillräckligt för att ge ett kortvarigt skydd. När han gick på en stor rödglödande jämplatta barfota (som den förste sedan medeltiden, kommenterar Plum) upplevde han plattan hal på grund av ångkud-den. Han menar att det glödande kolet

upphör att glöda i det ögonblick syret utestängs genom fotens tryck. (Min kommentar: i så fall borde man bränna sig nedtill på fotens sidor, där huden är tunn och inte fullständigt kan täcka kolet.)

I en senare artikel, i tidskriften *Fate* 1978, skriver dock Coe att han har blivit klar över att han under sina eld-övningar befinner sig i ett förändrat medvetandetilstånd där han upplever omvärlden avlägset, med andra ord ett transtillstånd.

Av beskrivningar att döma förefaller ju religiös eldvandring alltid före-

gå av någon form av initiering, en rituell förberedelse som kan pågå åtskilliga timmar eller hela dagar. Vid den helt profana eldmagi som Per Sellmann skriver om var det med hjälp av musik på trummor som deltagarna tycktes hetsa upp sig till ett förändrat medvetandetilstånd som vi kan kalla trans, extas eller självhypnos. Under de få sekunder jag själv gick på glöden var jag totalt koncentrerad på upplevelsen och knappast medveten om omgivningen. Det är möjligt att jag befann mig i ett kortvarigt transtillstånd.

Det finns ju numera en rik litteratur och många undersökningar om dessa förändrade medvetandetilstånd. Det vi får lära oss i fysiologin, om hur kroppen fungerar, tycks inte alltid gälla. I förändrade medvetandetilstånd kan kroppen fungera på ett sätt som inte alls stämmer med läroböckerna.

Joseph Chilton Pearce har skrivit *The Crack in the Cosmic Egg - Challenging Constructs of Mind and Reality* (Pocket Books, New York 1973). Boken handlar om hur vi själva skapar och sätter gränser för vår verklighet.

Han konstaterar att *eld bränner*. Det är en del av vår verklighetsuppfattning, något som vi upplever som självklart och oundvikligt. Men eld behöver inte nödvändigtvis bränna en viss person vid en viss tidpunkt, om denna person har en annan definition på verkligheten.

Pearce skriver om assyrierna, omkring 650 före Kristus. Där skulle det förstfödda barnet i varje familj tvingas att gå igenom ett eldprov till guden Moloks ära. En variation av detta, känd från många kulturer, var dom genom eld. Den anklagade kastades i elden. Om han överlevde var gudarna uppenbarligen med honom, och hans oskuld var bevisad. Någon gång i forntiden, menar Pearce, var någon av dessa anklagade fast övertygad inte bara om sin oskuld utan också om att gudarna verkligen var med honom. Han gick genom elden i extatisk trans, oskadad. I det ögonblicket föddes erfarenheten att *det kunde göras* - gränserna för vad som var möjligt hade med ens flyttats utåt, och eldprovet spreds som religiös ritual.

Eldmagi är då ett sätt att flytta stängslet utåt, det stängsel som begränsar vår verklighet. Eldvandring är varken genväg eller omväg, bara en av många vägar till frigörelse.

Någon berättade en historia: En man skulle bestiga ett berg. Han visste den bästa vägen upp till toppen. Vid bergets fot mötte han några andra vandrare, som tänkte ta en annan väg. Han förklarade för dem att den vägen var svår och farlig, troligen helt omöjligt att ta sig upp på, och erbjöd dem att istället följa med honom. Men de envisades att gå sin väg. Han skildes från dem med sorg i hjärtat och fortsatte sin vandring uppför berget. När han kom upp till toppen, satt de andra där och väntade på honom.

Anm. Nils-Olof Jacobson är med dr (psykiater) och författare, bl a till boken "Liv efter döden?" (Zindermans förlag) som handlar om parapsykologi, mystiken och döden.

BÖCKER FÖR SÖKARE!

UFO - besök från andra civilisationer?

Boris Jungkvist "Flygande tefat" - kosmiska rymdskepp. Ny forskning kring UFO-mysteriet. Nya observationsrapporter från Sverige och hela världen. Illustr. Inb. 115:-.

Boris Jungkvist Besökare från kosmos. De flygande tefatens gåta. Illustr. Hft. 79:-.

Boris Jungkvist UFO - en fantastisk verklighet. Illustr. Hft. 79:-.

Sven Magnusson "Flygande tefat" - vad säger vetenskapen? Illustr. Inb. 79:-.

K Gösta Rehn De flygande tefaten. Dokument och teori. Hft. 73:-.

K Gösta Rehn Tefaten är här! Illustr. Hft. 73:-.

K Gösta Rehn UFO! Nya fakta om de flygande tefaten. Illustr. Hft. 73:-.

Staffan Stigsjö Tefatsfolket har landat. Hft. 73:-.

Drömforskning, hälsa, psykoterapi, yoga, meditation, astrologi

Obrad Doncic Drömmar. Om drömforskning och drömtolkning. Nyckel till drömmarnas värld - i drömmen ger oss vårt undermedvetna viktiga meddelanden om vår psykiska situation. Illustr. Inb. 94:-.

Barbro Gustafsson Vardagsmedicin. Om egenvård och receptfria läkemedel. Lätt-tillgänglig information utg. i samarbete med medicinsk expertis. Hft. 48:-.

Bert Yoga Jonson Astrologi. Så gör du ditt och andras horoskop. En mycket instruktiv bok med vida perspektiv. Illustr. Inb. 90:-.

Paavo Airola Hälsohemligheter. Naturmedicin. Hft. 48:-.

D.C. Jarvis Folkmedicin. Naturmedicin. Hft. 48:-.

Eva Johansson Makrobiotisk matlagning. Baserad på mångtusenårig kunskap. 150 recept. Illustr. Hft. 55:-.

Bert Yoga Jonson Vardags-Yoga och Meditation. Illustr. Inb. 79:-.

Maria Scherer Sätt dig ner och vänta på din själ. Kända personer om hur de löser sina själskriser. Illustr. Inb. 90:-.

Dan Andersson

Bertil Lauritzen Att läsa för glädje och skriva sig hel. Några studier kring Dan Anderssons litterära och religiösa utveckling. Inb. 79:-.

Nils Holmdal Adolf Andersson. Dan Anderssons far. En fascinerande bok om skaldens far och Finnmarken kring sekelskiftet. Illustr. Hft. 70:-.

Jan Arvid Hellström Den allra högsta sången. Dan Anderssons tro och religiösa diktning. Hft. 58:-.

Gunde Johansson Omkring tiggarn från Luossa. Tonsättningar av DA-dikter med fullständiga texter, i gitarr-arrangemang. Hft. 55:-.

Dan Andersson Chi-mo-ka-ma. Inb. 68:-.

Dan Andersson Det kallas vidskepelse. Inb. 68:-.

Dan Andersson Kolarhistorier. Inb. 68:-.

Dan Andersson Kolvaktarens visor. Inb. 68:-.

Dan Andersson Nattvandrare. Inb. 48:-.

Dan Andersson Den röda rosen. Inb. 48:-.

Dan Andersson Sorgmarschen. Inb. 68:-.

Dan Andersson Svarta Ballader. Inb. 68:-.

Parapsykologi, de stora frågorna

Obrad Doncic Vid gränsen till det okända. Modern parapsykologi. Förf. är internationellt orienterad parapsykolog. Hft. 73:-.

Nils-Olof Jacobson Liv efter döden? Om parapsykologin, mystiken och döden. Förf. är psykiater och med. dr. Inb. 105:-.

Martin Johnson Parapsykologi. Försök till forskning i upplevande och kunskapens gränsmarker. Förf. är prof. i parapsykologi i Holland. Illustr. Inb. 86:-.

Sven Magnusson Det "övernaturliga" och vår världsbild. Förf. är red. för "Sökaren". Inb. 79:-.

Per Ragnar En sökares dagbok. Hur finna en hållbar livsåskådning? Förf. leder TV-programmet "Gomorrön Sverige". Inb. 73:-.

Fanns Atlantis?

Ned Olow Atlantis. Legend eller verklighet? Vad ligger bakom alla spekulationer om en försvunnen kontinent med hög civilisation? Illustr. Inb. 90:-.

Annonssens priser är cirkapriser. Om bokhandeln inte har de böcker som nämns i denna annons, kan de beställas från förlaget portofritt till ovanstående priser. Beställ gärna vår fullständiga katalog gratis och portofritt.

Zindermans förlag
Box 310, 401 25 Göteborg 1
Tel. 031-13 78 32

Sökarguiden

Time Quality Management for busy people
14-15 okt.

Information & anmälan
08-311002
• HOW TO MANAGE YOUR TIME
CONTROL YOUR LIFE
AND REALIZE YOURSELF

- HOW TO SET GOALS AND ATTAIN THEM
- HOW TO INCREASE CREATIVITY

Bra val!

MEDIALITET & TIDSKVALITET

Föredrag: Onsd. 12/10 kl. 19.00
Café Vega Vegagatan 15

Fd. omänd mjölkkruka

Ambres 13 okt FÖRMEDLING
"Kunskapen om den Obegränsade människan"
ABF-HUSET. KI. 1900 Katasal.

REBIRTH

med ingen mindre än
LeOnard
Förstfödd rebirtharen och föder do

22-28 Okt. RING KAMULI 08-783 0861

Fd. Shaman®
på GRÖNLAND, Isbjörnsägare
och YOGAexpert
DR. Leif Zeilich-Jensen
och Bent Hemminghult Edelfeldt
ger nu då efterfrågan pressar på:

Astrologi kurs
Intensivt veckoslut 28-30/10
Anmälan & förfrågan
08-11 2176

NY TÄNKARNA

13 okt **Rupert Sheldrake**
MOT EN NY LIVSVETENSKAP

9 nov **Paul Solomon**
Den sorande och matglade profeten.
ATT UTVECKLA SITT INRE MEDVETANNE

Seminarium i 3 dagar med
Paul. (Som det skrivits mycket om
i SÖKAREN)

Information: NYTÄNKARNA
TÄNK EFTER INNAN
Örnvägen 3
18140 Lidköping
Tel: 08-7671948

Levande mat
på tallriken

24-29 okt så får du
träffa Paul D German på
Saltsjöbadens Hälsohem
Anmälan 031-42 22 08

Om du vill ha ordentlig överblick
över vad som händer så läs
Energivågen

Ikland

SOM NU IDAG MÅSTE JAG VARA ROLIG.
DÄRFÖR och inte endast därför kom
just DITT bidrag INTE med JUST
i detta nummer. SÖKARGUIDEN är
ingen gratis annonsida. Men du
har stor chans att komma med
i nästa nummer om du skickar
in information till

Sökarguiden
Box 45505 10430 Stockholm

**MEDITATION - YOGA
INTRESSERAD?**

Vi kan erbjuda Dig bl a seriös literatur, underbar rökelse, kassettband, samt fullfärgs-affischer, m m. Beställ vår Postorderkatalog (gratis).

VEDANTA SERVICE
Piksta Kloster
672 00 ÅRJÄNG
Telefon 0573/231 34

**Konungen
av Sverige?**

Sverige har ingen kung. En kung är per definition en man som är i toppen av sitt lands maktpyramid. Den person som i Sverige kallas kung har ingen politisk makt. Han är inte överbefälhavare. Han utser inte statsminister. Han bestämmer ingenting och har inget inflytande. Han är satt åt sidan. Monarkin är alltså avskaffad i Sverige. Vi har bara en person som getts rollen av kung på låtsas, som bor i ett slott, som har en "drottning", "prinsessor" och "prins". Vad nu detta skall vara bra för.

Gåvor

Carl-Erik Landegren, Halmstad, 16:-, Björn Sjögren, Stockholm, 23:-, Lo Zetrow, Handen, 21:-, Lennar Isaksson, Halmstad, 6:-, Karin Lidberger, Sollentuna, 46:-, Krister Karlsson, Nacka, 6:-, Gunnel Darning, Hällevadsholm, 6:-, Harvinder Singh, Västerås, 16:-, Helge Skog, Karlskrona, 26:-, Sven Nyberg, Norrfjärden, 6:-, Ivar Granqvist, Piteå, 6:-, Brita Enderlein, Malmö, 16:-, Sigbritt Bonsirven, Kinna, 6:-, Brita Nykvist, Eskilstuna, 6:-, Margot Helmfriid, Stockholm, 200:-.
Summa kronor 406:-.

Hjärtligt tack! Red.

BLI FRI I DITT TÄNKANDE

MISTELGÅRDENS Hälsohem anordnar informationsdagar 3/12-11/12 -83 samt 14/1-22/1 -84.

PROGRAM: 2 inled.renings-fasted. / Ockulta frågor o erfarenheter / Reinkarnation / Gud — Allvetandet / Vad är människokost / Meditation o avslappningsöv. / Föreläsningar / Diskussioner / musikafton m m. Pris i delat rum 1 700:- inkl. kurslitteratur och helpension.
tel. 042-530 20, Ängelholm.

Kerstin och Josef Östlund.

VATTUMANNEN

New Age bokhandel - Informationscenter

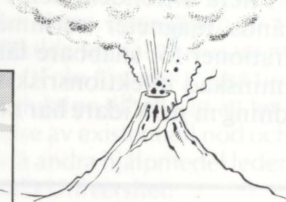
"Bokhandeln som
talar för sig själv"

Sänd gärna efter vår katalog och vår nya kassett- och skiv-lista!
Postadress: Box 45096,
S-104 30 Stockholm, Sweden
Butik: Drottninggatan 83
Telefon:
08-10 96 15 (butik)
08-10 69 15 (kontor)
Öppet:
11.00-18.00 vardag
10.00-14.00 lördag

PROFETEN

DEN FÖRSTE TIDSRESENÄREN,
PROF. VALFRID ETEN FRÅN ESLÖV,
ÅTERVÄNDER TILL SIN TIDSMASKIN...

...OCH MÖTER SIG
SJÄLV PÅ VÄG UT.

Av Sven Rosén

LYCKLIGTVIS BLEV BARA EN AV
HONOM UPPÅTEN SÅ SERIEN KAN
FORTSÄTTA.

Ivan Troëng dömd i hovrätten

Hovrätten för västra Sverige har slagit fast att magnetterapeuten Ivan Troëngs verksamhet i Laholm faller under kvacksalverilagen. 7 juli fastställde hovrätten tingsrättens dom.

Troëng dömdes till villkorlig dom och 50 dagsböter enligt lagen om hälsofarligt kvacksalveri. Det är inte själva försäljningen av magneterna som är straffbar, utan de råd och anvisningar som Troëng per brev gett sina kunder samt hans påstående att magneterna botar och lindrar sjukdomar. Troëng har påstått att även cancer kan botas med magnetterapi – men cancer får i Sverige behandlas endast av legitimerad läkare.

Troëng har haft cirka 50 000 kunder. 1981 var omsättningen mellan tre och fyra miljoner kronor. Verksamheten har bedrivits i form av en stiftelse med Troëng själv och hans hustru som styrelse. Stiftelsen har nu gått i konkurs, men verksamheten fortsätter i aktiebolagsform.

Ivan Troëng förnekar att han gett personliga råd och anvisningar till kunderna. Han har, säger han, "endast gett generella bruksanvisningar som man är skyldig att lämna enligt marknadsföringslagen". Han är övertygad om att magneterna har en positiv verkan på hälsotillståndet: de stärker motståndskraften och hjälper kroppen att övervinna sjukdomar. Han kommer att överklaga hovrättens dom i regeringsrätten.

Troëngs version

För Sökaren berättar Ivan Troëng följande:

– Det hela började med att fru Alva Nissen i Höör räddade sitt liv med mina magnetpoler – utan att jag visste något. Hon hade fått ena bröstet bortopererat för cancer och därefter fått metastaser. Läkarna förutsåg att hon hade max åtta månader kvar att leva. De ville då sätta in strålbehandling, men fru Nissen vägrade. "Även om jag inte haft mina magneter, skulle jag ha vägrat", framhöll hon. Då blev läkarna sura. Det blev anmälan mot mig för kvacksalveri, utredning och process.

Men enligt Ivan Troëngs mening höll inte anklagelserna för kvacksal-

veri. Han hade gett *generella bruksanvisningar*, men man påstod, säger han, att det rörde sig om "individuell, olaga rådgivning".

– I inlagen till högsta domstolen påvisar vi att det faktiskt står samma sak i den ena följesedeln efter den andra. Individuell (förbjuden) rådgivning förekom alltså inte.

Ivan Troëng menar att han i myndigheternas ögon är en misshaglig medborgare och att dessa därför bestämt sig för att stoppa honom genom att förklara honom kriminell: han har dömts och försatts i konkurs.

– Stiftelsen slogs sönder genom en orimlig sköneskattning. Vi ville gärna amortera den påstådda skulden, men vägrades. Det låg cirka 200 000 kronor mellan oss och kronofogden. Det motsvarade vid den tiden ungefär en månads försäljning. Men stiftelsen skulle stoppas. Och så förstördes en framåtgående, samhällsnyttig verksamhet, och de åtta anställda blev arbetslösa. Bankerna fick sitt, men fogden fick inget!

Hur vet nu Ivan Troëng att magnetterapin fungerar? Han hänvisar till "50 000 nöjda patienter" och till "rapporter från hela världen om magneternas segertåg".

– I Japan har magneter varit en självklarhet inom och utom sjukvården i flera årtionden, och i Ryssland används magneter rutinmässigt vid operationer för snabba läkning och för minskad infektionsrisk vid hjärnblödning m m. Vidare har man i Ryss-

land funnit att köksväxter som gurka, tomat m m växer 30–40 procent snabbare med magnet hjälp. I Tyskland finns magnetkliniker, som är specialiserade på cancer, andra på brännskador samt flera för allmänbehandling. Men i Sverige slår läkarna vakt om sin okunnighet. Ett undantag är professor Olov Lindahl, som anser att magnetterapin är väldokumenterad. Lindahl undersöker själv om magnetterapi kan påskynda läkningen av benbrott. Försöken avslutas i höst.

Ivan Troëng berättar att han har konstruerat en behandlingsbänk med mycket starka magnetfält, som innesluter hela patienten. Där får man en rad lätt mätbara resultat: förhöjt blodtryck normaliseras efter 3–4 behandlingar, förhöjd sänka minskar efter 4–5 behandlingar, och redan en veckas behandling kan ge mer än 15 procent förhöjd syreupptagningsförmåga; diabetiker kan ofta helt botas efter ett fåtal behandlingar, och de som inte botas får ett betydligt minskat insulinbehov.

Ivan Troëng säljer förutom terapi-magneter även en del småskrifter om magnetterapi. Adressen är: Måsvägen 63, Mellbystrand. 312 00 Laholm. Tel 0430/250 10.

Annonsera i Sökaren!

ÄKTA HOROSKOP

Är du intresserad av horoskop som det går att lita på? Kontakta då mig för närmare information om alternativ, innehåll och aktuella priser. Endast skriftliga horoskop. Bifoga svarsporto på 3:30 om du skriver.

KOSMOBIOLOG KENT SKOGLUND, BLOCKVÄGEN 13, 5 tr.
824 00 HUDIKSVALL, TELEFON 0650/163 89 kl 17 - 18 Må - To.

Man behandlar sig sittande eller liggande efter behag.

NYHET!

...särskilt för diabetiker och cancerdrabbade.

Redan vår välkända 4-ringade 40 cm-spole har i många fall lett till bot, både vid diabetes och cancer. Nu har vi fått fram en nykonstruktion med 8 ringar och 40 cm diameter. Effekten har, tack vare en ny pulsgivare, kunnat ökas från 925 amperevarv hos 4x40 spolen till c:a 4 200 amp.v. Efter som resultatet, i många fall, står i direkt proportion till dosen, kan väsentliga förbättringar påräknas hos praktiskt taget alla och bot hos många. För mottagningar kan tidsbesparingen vara värdefull. Priset har kunnat sättas så lågt som kr 2 940:00, komplett för spole och pulsgivare. Begär prospekt.

Mellbystrand i augusti -83

TERAPIMAGNETER AB, 312 00 LAHOLM

Tel. 0430-250 10, 258 25

HOROSKOPETS SYMBOLER

Horoskopets symboler – Hand, Robert – 450 sid. Pris 185:–

Här har du en bred astrologisk bok som går till grunden med vad varje astrologisk symbol innebär. Planeter, hus, aspekter och tecken. Astrologin är här anpassad för vår tidsålder med en mycket genomgripande insikt. Författaren guidar läsaren bortom astrologiska kokbokstolkningar fram mot en grundlig inre förståelse och insikt, inspirerad av C G Jung. Boken innehåller även: Planet-par-tolkningar, mittpunkter samt ett alternativt synsätt på husen.

Zens tre pelare – Kapleau, Roshi – Pris 160:–

Av författaren till bl a "Zen: Dawn in the West". En praktiskt inriktad utförlig handbok för zen-övning. Den innehåller instruktioner om hur man övar zazen, översättningar av centrala zenmästarskrifter, redogörelser för en japans zenmästares enskilda samtal (dokusan) med sina västerländska elever, berättelser om upplysning och mycket mera. (Från förordet) "Det finns nog bara ett sätt att hitta meningen i denna bok: att ta den som en introduktion till ett sätt att leva." / . . / "För att våga leva på det sättet behöver vi en motivation, upplevelse av existentiell nöd och en tro att det finns en väg igenom nöden. Min erfarenhet är att zazen som få andra hjälpmedel leder oss till roten av sådan nöd". Hans Hof, professor i religionsfilosofi, Uppsala Universitet.

Kärlek är att släppa rädsla – Jampolsky, Gerald G – 130 sid. Pris 65:–

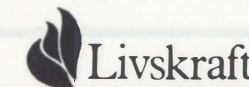
Visar hur du genom att släppa din rädsla närmar dig kärleken. Du måste upphöra att klamra dig fast vid det förflutna och sluta att oroa dig för det kommande. Då kan du med bokens praktiska, enkla och dagliga övningar åstadkomma en personlig förändring samt en helt ny känsla av frihet.

Kärleksfulla relationer – Ray Sondra – 150 sid. Pris 60:–

Författaren beskriver i denna bok sätt som vi kan använda för att bygga upp hållbara åtaganden med våra medmänniskor så att vi kan utveckla djupare och mer ändamålsenliga relationer. Boken är fylld av positiva förslag och praktiska råd och övningar.

Karl Wise lyssnar till medvetandet – Nilsson, Ragnhild – 120 sid. Pris 74:–

En novell om hur Karls medvetande börjar pocka på uppmärksamhet och den därpå följande dialogen mellan honom själv och hans medvetande. Boken visar hur viktiga våra tankar är för vårt agerande och vår karaktärsdaning.

Torsgatan 61, S-113 37 Stockholm, tel. 08-31 1002

Kontakt

Jag vill ha brevvänner. Mina intressen är religion, filosofi, fysik och matematik. Ålder och kön spelar ingen roll. Svar till "Dalkulla", Sökaren f.v.b.

Var finns du astrologiintr. som liksom jag söker en djupare mening med livet? Jag är en pos., levnadsglad fisk-kvinna med skytte-asc. Svar till "Livet älskar dig", Sökaren f.v.b.

Pris för kontaktannonser 50 öre per ord + 5:- i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 15:-. Moms inräknad.

Dödsstraff eller ej?

Senatorn James Donovan, New York är en varm anhängare av dödsstraffet. För en tid sedan skrev han till olika kyrkosamfund i USA som är mot dödsstraffet att den kristna tron är otänkbar utan dödsstraff, och hur skulle det gått med kristendomen om Jesus fått 15 års fängelse?

Källa: HEF-Eko.

BABAJIS KRIYA YOGA

Introduktionslektioner
varje fred kl 18.00
Medborgarhuset, rum 9
Ta med en filt!

BUDDHASASANAFÖRLAGET Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas stora meditationstal
40 sidor, ca 20:-

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:-

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:-

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:-

I bokhandeln eller direkt från förlaget

Sifo-undersökning

Enligt en Sifo-undersökning tror 48 procent av svenskarna på Gud. Vad betyder nu detta? Jo, att ungefär varannan tillfrågad av 6 000 personer har svarat "ja" på en fråga "tror du på Gud?". Men det säger ingenting om vad de troende menar med "Gud" eller vad de menar med "tro" på Gud. Det kunde vara intressant att göra en djupundersökning och klarlägga vad Gud är för de troende.

En fjärdedel av svenskarna känner "samhörighet med kyrkan", säger Sifo. Men endast sju procent besöker regelbundet Svenska kyrkans gudstjänster. (1976 gjordes en undersökning som visade att 14 procent besökte kyrkan regelbundet, och då räknade man med även frisamfund.)

Vad tror de troende idag? Tror de att Gud är allsmäktig, allgod, allvetande? Tror de att Jesus är Guds enfödde son? Tror de på Jesu försoningsdöd? Tror de att Gud hör bön? Tror de på en djävul och ett helvete, på eviga straff? Tror de att världen existerar i Guds medvetande? Tror de att Gud talar till människorna även genom andra religioner än kristendomen? Etc.

DYNAMISK ASTROLOGI

förankrad i en kosmisk/-
holistisk livssyn

Varje horoskop visar individen olika möjligheter att använda sina resurser i en dynamisk relation med helheten. Från denna utgångspunkt görs en mycket noggrann tolkning/analys av födelsehoroskopet med betoning på utvecklingsmöjligheter och ev problemlösningar.

Ytterligare information från
Thomas Lindström
Riggaregatan 14 D
802 36 GÄVLE

TM är bra

I tidningen Arbetet i Malmö har Katarina Hjördisdotter skrivit positivt om transcendental meditation, TM. Hon berättar bl a om distriktsläkaren i Norberg i Västmanland, Sven Wåhlin, som är TM-entusiast och aktiv i föreningen "Läkarrådet för TM-programmets medicinska tillämpning", som har ett 70-tal medlemmar, bl a läkare.

TM-meditation kan bota kroppsliga sjukdomar, förebygga sjukdom och hjälpa människan till ett djupare psykiskt välbefinnande, säger Wåhlin enligt Arbetet.

Artikeln meddelar också att man inom Försvarets forskningsanstalt, FOA, har påvisat att flygaspiranter som ägnat sig åt TM-meditation har mått bättre och klarat sina uppgifter bättre än sina kamrater.

Det lär ha skrivits över 700 avhandlingar om TM på olika språk, de flesta positiva till TM.

Friidrott

Friidrott på toppnivå är ett fält för självhävdelse där den ärlige blir förlorare och den oärlige vinnare. Alla friidrottsledare vet att fusket, dvs doping, är utbrett inom elitskiktet. Men bedrägeriet får inte synas. "Fuska ni - bara ni inte blir upptäckta!", det är moralen. Eftersom det inte längre är idrottsmannens egen förmåga som avgör, utan användningen av kemiska preparat och blod doping, borde elitidrotten - det gäller ju inte bara friidrotten - nu ha nått en gräns där den förlorat all mening. Sportjournalisterna, och allmänheten, kan väl inte hur länge som helst låtsas att det är fråga om ärlig tävlan?

Patentmetoden

- Universum stöder dig, om du gör det du tycker om att göra!

Det budskapet har Arnold Patent, en medelålders amerikansk jurist. Och han framhåller att detta enligt hans mening är en av universums lagar.

- Om man följer dessa lagar, säger han, då får man omedelbart ett positivt gensvar.

Patent leder kurser om universums lagar. Eftersom han är amerikan, handlar de om pengar, om "konsten att vinna penningspelet och få livet att

fungera".

Vad har nu pengar att göra med universella lagar? Allt! svarar Arnold Patent.

- Du är pengarnas herre, när de är irrelevanta i ditt liv. När du lärt dig vara deras herre, då flyter de naturligt in i ditt liv, eftersom du väntar att de skall göra det.

- Det finns överflöd i universum, säger han. För att undvika att få del av det, måste man faktiskt anstränga sig för att hålla det ifrån sig!

En grundläggande tanke i Arnold Patents framgångsfilosofi är att en mänsklig varelse är fulländad och alltid kan fungera på ett fulländat sätt. Det ligger framgång i våra medfödda mänskliga egenskaper. Och när vi betraktar livet som perfekt, då fungerar det också perfekt. När vi ersätter alla tankar om dess brister med tankar om dess fulländning, då skapar vi ett fulländat liv.

Vi är födda till framgång.

Att nuet är den enda tid som finns är en annan huvudtanke hos Arnold Patent. Eftersom det är så, kan vi få vårt liv att fungera så snart vi är inställda på detta. Vi behöver inte bry oss om det förflutna, dess misslyckanden, felsatsningar, dess negativa tankar. Ty endast nuet finns, och nuet innehåller alla möjligheter.

- Tyck om det du gör! säger Arnold Patent. För att lyckas i livet måste du ägna dig åt något som du verkligen gillar. Och du skall sträva efter det bästa! Universum tycker om att du sätter ditt mål högt, och det kommer att förse dig med den energi du behöver för att nå målet. Bry dig inte om pengar! Sätt din lit till att universum stöder dig, när du gör det du tycker om att göra! Universum visar sitt stöd genom att låta allting gå lätt för dig - men om du kommer ur kurs, då visar universum detta genom att göra det svårt för dig.

- När du gör det du tycker om att göra, då får du också gensvar inom dig själv och känner universums energi strömma genom din varelse.

- Lyssna till din kropp! Så länge det du gör känns bra i din kropp, kan du fortsätta i förvisningen att du håller rätt kurs. Men när du märker obehag i din kropp, då vet du att något är fel.

- Det finns alltid orsaker och verkningar. Ingenting sker av en slump. Vi får vad vi önskar. Se på vad du har, så får du veta vad du har önskat dig! När du inser att du själv är orsaken till ditt liv, då kan du ta fullt ansvar för livet och öppna dig för möjligheten att få precis vad du önskar.

SM

Livet är uppfyllt och flödar över av det nya. Men man måste tömma sig på allt det gamla så att det nya kan komma in. Denna uttömning kan vara mycket smärtsam, men den är absolut nödvändig, för när du har avbördat dig det gamla kanske du upplever en känsla av utarmning - du har ingenting att hålla fast vid, du är ensam, fräntagen allting. Kanske du till och med tycker att jag har övergivit dig, att livet är fullständigt dött och tomt, utan mening, och du vill slå ut med händerna i förtvivlan och fly från allting.

Försök förstå att om du går igenom något sådant så är det denna process där det gamla töms ut för att du ska kunna fyllas av det nya. Ge aldrig upp hoppet utan håll ut tills du kan börja igen i andlig förnyelse och i sanning. Du kan bli som ett litet barn och helt och fullt glädja dig över detta nya liv allteftersom du mer och mer uppfylls av det.

Du måste vara villig att lägga bort så mycket för att bereda rum för alla de nya och underbara sanningar som ska inträda och uppfylla dig. Det är svårare att vända ryggen åt det man lärt, än att lära, för många klamrar sig fast vid det de vet - De är rädda för att förlora känslan av trygghet känslan av överlägsenhet och de skyggar vid tanken på att födas på nytt i ande och sanning så att de ska kunna bli delaktiga i det nya. De kan inte uthärda tanken att de ska skiljas från all den kunskap de har samlat på sig i detta liv, och många vägrar att börja om på nytt vilket leder till att människornas vägar skiljs.

Ingen kan inträda i det nya utan att verkligen förändras i hjärtat; och du kan uppleva en verklig förvandling i hjärtat endast när du av egen fri vilja låter det ske. Ingen annan kan åstadkomma en förändring inom dig; andra kan endast visa vägen. Du måste gå den. Du måste få hjulen att gå runt, och hålla dem i gång.

Varje dag är en ny dag, så vänta dig att något nytt och annorlunda händer varje dag; nöj dig aldrig med att trampa vidare i samma spår dag efter dag. Börja varje dag med att sätta dig i förbindelse med Mig och vänta dig sedan att de mest underbara ting ska hända. Hur skulle tillvaron kunna vara tråkig och alldaglig när du är i samklang med källan till allt liv? Vänta dig att det ena undret efter det andra ska inträffa. Var beredd på att vad som helst kan hända när som helst. Se hur det nya växer fram i sann fulländning, och tacka oupphörligt för allting.

Ur "Footprints on the Path" av Eileen Caddy
Övers. Maria Adkinson. Ill. Charles Adkinson
Reprinted by permission of the Findhorn Foundation

Religion för en ny tid?

Tanken att mänskligheten är en enhet, ja att allt liv är en enhet, sprids av organisationer som stiftelsen Universal Unity, Emissaries of Divine Light, Planetary Citizens, Planetary Initiative och flera andra.

Jag frågar mig om inte denna helhetssyn kan bli *den nya tidens religion*: mänskligheten som en familj, människan som underbar, gudomlig och med väldiga möjligheter att skapa det goda samhället, jorden som en underbar plats att leva på.

Denna livssyn grundar sig inte på "heliga" skrifter och "gudomliga" uppenbarelser, utan på en bestämd positiv uppfattning av människan och världen, och dess anhängare har en vision där vi alla tillsammans tar tillvara de möjligheter till ett överflödande rikt liv som faktiskt finns i tillvaron.

Nästakärleken finns i denna idealism. Men den grundas inte i hot om straff och löften om belöning, utan i upplevelsen att vi alla utgör en enhet som universums gudomliga barn, i grunden lika och i grunden goda.

De personer som sprider dessa tankar är intellektuellt och moraliskt högtstående. De är betydande gestalter i en tid när mänskligheten hotas av förintelse. De är värda att vi lyssnar på dem.

De gamla religionerna saknar kraft att leda mänskligheten ur den knipa den nu befinner sig i och in i det goda samhället. Denna svaghet torde bero på att de inte övertygar om sanningen i sitt budskap. Vi har svårt att tro att Gud verkligen har talat direkt till oss genom en bok och genom en särskilt utvald människa. Vi har också svårt att tro på en Gud som är på samma gång allvetande, allsmäktig och allgod.

Stiftelsen Universal Unity, som står bakom de årliga konferenserna om mänsklighetens enhet, har klandrats litet för att man där, som det sägs, pratar utan att göra något praktiskt. Men det har stor betydelse att det finns människor som för ut en god ideologi i världen. Att ordna konferenser har, liksom att skriva, hålla tal, leda kurser och seminarier, stort värde för att sprida idéer om det goda livet. (Inte heller exempelvis Marx var, såvitt jag vet, "praktiskt" verksam. Han "bara" skrev.)

Utifrån den presenterade ideologin kan människor, som tar den till sig, vara aktiva i dess anda och förbättra världen.

Denna idealism är ett ljus i en mörk tid. Om mänskligheten anammar enhetstankarna, går den en storartad framtid till mötes.

SM

Per o Gita Sellmann: <i>Meditera i rymdfärgtältet</i>	2
SM: <i>HUC -83</i>	4
Åsa Freij: <i>Emissaries, Sunrise ranch och stiftelsen</i>	6
Åsa Freij: <i>HUC -83</i>	8
SM: <i>Intervju med Donald Keys</i>	12
<i>Intervju med Lin Martin</i>	14
<i>Intervju med Larry Krantz</i>	16
<i>Intervju med Monica Bryant</i>	18
<i>Intervju med Terry Willard</i>	19
SM: <i>Reinkarnationsterapi med Barbara Findeisen</i>	20
Margareta Sundgren-Danell: <i>"Past life"-terapi</i>	23
SM: <i>Den hundrade apan</i>	25
Eva Moberg: <i>En ny tidsålder</i>	26
Nils-Olof Jacobson: <i>Eldvandring</i>	28
SM: <i>Ivan Troëng dömd i hovrätten</i>	36

SÖKAREN

Oberoende tidskrift för livssynsfrågor.

Redaktör och ansv. utgivare:
Sven Magnusson

Adress: Östra Kanalgratan 18,
652 20 Karlstad

Telefon: 054/ 11 16 89

Prenumerationspris:

Helår (10 nr) 102:-
Halvår 54:-

Postgiro: 70 60 47-8

Bankgiro: 372-8128

Annonser: (moms tillkommer):
Helsida 1 000:-, halvsida 600:-, små-
annonser, 20:- per spalt-cm, men
minst 60:-.

Tryck Prinkipo, Stockholm

ISSN 0038-0504